ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சாஸ்திரக்கோவை

விலை ரூபா 2

R.S. Sambasiva Sarma

13-4-62 [illegible]

10-45 [illegible] 12-45 [illegible]

[illegible]

[illegible]

27-4-62 [illegible] (PM)

[illegible]

[illegible]

[illegible] - 1[illegible]30 - 12-30 P.M.

28-4-62

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவை.

இதோடு மேற்படியார் அருளிச்செய்த

பெரியநாயகியம்மைபதிகமும்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடுதூதும்,

குமாரதேவர் பதிகமும்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஈசூர்-சச்சிதானந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

பி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்வித்த பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1927.

இதன் விலை ரூபா-1½

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதீனவரலாறு.

துறையூர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

பேறையூர். சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்.

சிதம்பரசுவாமிகள்.

ரெட்டி. சிதம்பரசுவாமிகள்.

பழனிசுவாமிகள்.

கூடவாலத்துச்சுவாமிகள்.

புலியூர்ச்சுவாமிகள்.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்.

மூத்தையசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமே ஒருருவாகத் திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீகுமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்தை நோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கையில், அந்தச் சுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப் பர்வதத்தின்கண்ணே தவஞ் செய்துகொண் டிருந்தார்; அப்போது பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து, அன்பனே! உனக்கு என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்குமளவில் அவரோ ஒன்றைக்கருதி மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா! நீ ஜடாமுனியாகக் கடவதென்று சபிக்க; அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி! யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச் சேட்டையால் தவறிப்போனேன்; பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்ய வல்லேன்? அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில் விமோசன மாகுமென்று அடிவணங்கி கேட்க, அடா! நீபோய், விருத்தாசலத்தில்,மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே லிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செய்து நிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கந்நடதேயத்தில் இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி, பிறகு விரக்தியுண்டாய், பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு ஷை ஆசிரிய ருத்தாரப்படி விருத்தாசலம் வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினீழலில் இருப்பான். அப்போது,

நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக் கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில், அந்த ஜடாமுனியும், சுவாமி! அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க, அடா? அந்த அன்பன் இதற்கு முன்னர், ஐந்து சுத்ததேகமெடுத்து நம்மை நோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்; இஃது ஆருவதுதேகம்; இன்னம் ஒருதேகத்தில் முக்தியைப் பெறுவானென் றருளிச்செய்ய, அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண் டிருந்தான்.

ஸ்ரீ குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக் கொண்டபோதினும், ஆசிரியர் வேண்டியிருப்பதால், கர்நடதேயத்தி லவதரித்துச் சிறிதுநாளரசுசெய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்த பின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுத் தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப் பார்த்து அப்பா! இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன்; ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்றுசொல்ல: அதற்கு அந்தத் தம்பிரானும் சுவாமி! இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவர பக்குவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினெண்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங் கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப,

மேற்படி ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக் கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப் பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்கநினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற் பூட்டியிழுக்க கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படு வலக்கையைப் பார்த்துக் கோபித்தார்; இவ்வற்புதக் காட்சியைக் கண்ணுறக்கண்ட மேற்படி பள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போ லிருக்கிறதென் றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமை பொறுமல் திருமுடி சாய்ந்துபோவதைக் கண்ட பள்ளர்கள் அப் புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டுநாள் சென்றபின்பு, மூன்றுவதுநாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்த பள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கையேட்டுத் தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர் கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமரரதேவரைப் பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவு கொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவே பயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத் தம்பிரானை யழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒருதண்டத்தில் மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடு கூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீகுமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத் திரும்பிப்

பார்த்து என்ன தாமதமென் றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி! ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கனுயுத்தம் இழுக்கின்றதே? என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமே லிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஸ்ரீகுமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங் கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சில விஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்கு வந்து சேர்ந்து சிலநாள் கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா! நீ விருத்தாசலத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள: அங்ஙனே நல்லதென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தை நோக்கி வருகிற வழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண் டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா! நீ ஆயாசமாய்ப் போகிறபடியால், நால்வகை ஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்கு வேண்டியமட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்க: இவர் அதைச் சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தி செய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து மணிமுத்தாநதிக் கரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச் சயனித்து பிரமானந்த நித்திரையி லெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியா ரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவர்ணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை ஏந்திக்கொண்டு

ஓர்பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில்வந்து தலைப்பக்கத்தி லுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் இவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டின பின்பு, இவர் ஆயாசந் தீர்ந்து கண்ணை விழித்துப்பார்த்து நீஆரம்மா? என்றுகேட்க, அப்பா! குமாரதேவா? நான்தான் பெரியநாயகி, நீஎப்போதும் என்னிடத்தில் தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினாள். பிறகு, ஸ்ரீகுமாரதேவர், அம்மா! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்? என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை ஷை ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றென வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழே யிறங்கி பிராமணவுருவமாய் வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கி நிற்க: இவர் அந்த ஜடாமுனியைப்பார்த்து நீயார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்ட மாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனது சரித்திரமுழுதும் விவரமாகச் சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ் செய்துகொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பியானவன், இவரை மகானென் றறிந்து நாள்தோறும் உண்மையாய்த் தரிசனஞ் செய்துகொண்டே வர, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் சகல சம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர்நாள், அவன் ஸ்ரீகுமாரதேவரைச் கண்டு வணங்கி சுவாமி! அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர்திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அப்பா! அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீபெரியநாயகியார் சந்நிதானத்திற் கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்தனித்து

க் கட்டும்போது உத்திரக்கல் மேலேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீகுமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீகுமாரதேவரும், விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக் கல்லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்று உத்தரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்து முடித்தபின்பு, அந்தக் குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீகுமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி! தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச் சொல்ல ஆராலாகுமென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற் செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக் காண்பித்து இவர்களுக்கு தவன கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம்பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்யமென்றுஅப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீகுமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச் சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்துவைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடு கலந்து இவர் கையிற் பரிமாற, அது தெரிந்து ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற் செல்ல, அந்த மச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற் குதித்துப் போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீகுமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டே வருகையில், ஒருநாள் அதிக வாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீகுமாரதேவரது திருவடியில் வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அப்பா! நாம் வயித்தியனல்லவே யென்னலும், அவனும் சுவாமி! தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங் கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக் கேட்க, ஸ்ரீகுமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கை

யில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக் காண்பித்து, நீ அந்த விக்கினேஸ்வரர் முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்தி போற் றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்த விநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையை நீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டு விழித்து ஸ்ரீகுமாரதேவரிடத்திற்கு வந்து விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீகுமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத்தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியேதரித்து வருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கிய மடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச் சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக் கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீகுமாரதேவர் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவ மருளைப் பார்த்தீர்களோ வென்றுபேசிக்கொள்ள, அந்த விகடவார்த்தையை ஸ்ரீகுமாரதேவர் கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து தியாக ராஜப்பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு ஸ்ரீகுமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார் இரதம் நின்றுவிட்ட சேதி தெரிந்த தர்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து

சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாத லால், என்ன செய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினாலே, சாயங்காலபரியந்தமும் அந்த இர தம் நடக்கும்படி அனேக பிரயத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றாகிலும் அசையாது நிற்பதைப் பார்த்து, இனியென்ன செய்யக் கூடும்? இது யாராலுற்ற இடறு,? அந்தோ! வீணில் விரதம் தவறுத லாகிறதே? எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்து வாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத் தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீகுமாரதேவர் இருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டு வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அரசனைப் பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங் களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்று சொல்ல, அரசனும் சுவாமீ! இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீகு மாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுட னும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின் முன்னே நின்று தியாகராஜப் பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளா னால் இரதம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினமாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங் களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீகுமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம் வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத் திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாக வருகை யில், மேற்படி பத்திரகாளி யறிந்து அச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீ யைப்போல ஸ்ரீகுமாரதேவரிடத்திற்கு வந்து அவரைப் பிரதக்ஷண

நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீகுமார தேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமி! நான் பத்திரகாளி, 'என்னைத் தன்வசஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஒருசண்டாளன் வருகிறான்' அதனால், பயந்துவந்தே னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்று வினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி! தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல் வைத்தால் எனது ஆபத்து நீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஸ்ரீகுமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக்கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமது திருவடியைத் தூக்கிவைத்தமாத்திரத்தில், அந்த மாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும்,அவன் மனவிருள் போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்த மாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீகுமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீயார்? என்று வினவ, சுவாமி! நான் மாந்திரீகன் நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில் எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்து நேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ் செய்துநிற்க; ஸ்ரீகுமாரதேவரும் சற்றே திருவுளமிரங்கி அடா! உன் சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒருகண் மாத்திரந் தெரிய அனுக்கிரகஞ் செய்வோமென்னலும், அந்த மாந்திரீகனு மப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீகுமாரதேவரது திருவடியைத் தொட்டு சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப்போயினான்.

இப்பால் ஒரு குடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷயினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் விபசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவ

ரைக்கண்டு நாள்தோறுந் தரிசனம்பண்ணி வருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கண வித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளை யென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்து வருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக் குடும்பி வீட்டுக்கு வருகையில் மேற்படி சிதம்பரப் பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக் கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப் பயன் வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும், இந்தச் சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறாது மயங்கி நின்று சற்றே தெளிவுண்டாகி ஸ்ரீகுமாரதேவரது திருவடியில் விழுந்து வணங்கி, சுவாமி! அடிமையை மன்னித்து இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீகுமாரதேவரது பின்னுகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும் ஸ்ரீகுமாரதேவரறிந்து அவரைத் தமது ஆசிரியருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப் போகையில், விடியற்காலையாகையினுல் எழுந்திருந்து வெளியே வந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக் கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமயமெப்படி யென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றதெனக் கூற, ஆனுல் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாணச்சட்டி யெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்

கொண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமி கள் திருக்கண் விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமி களும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா! உன்னை யடுத்து நிற்கி ன்றவன் யார்? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை எனழைத்து வந்தாய்? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீகுமாரதே வர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ் சென்ற பின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரா னறி ந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ! இந்தச்சைவன் மிகுந்த வல்லவனு யிருக்கிறபடியால் இவனைத் திருவடிக்கு ஆளாக்கிக்கொ ள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப் பார்த்து அப்பா! நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோ தும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளா யில்லாதிருந்து, இப் போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்துவிட்டார். இப்படி இரண்டுநாள் கழிந்தபின்பு, மூன்றுவதுநாள் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஸ்ரீகுமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம் போ வென்று சொல்ல, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்க ட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில் வேண் டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீகுமார தேவரும் இவனைக் கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிறதென் றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா! நீ இவனைக் கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட. ஸ்ரீகுமாரதேவ ரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவ ஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினர். இவர்தான் திருப்போ ரூர்ச் சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீகுமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ் செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா! குமாரதேவா? நீ சாஸ்திரஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள; ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அம்மா! அடிமையாற் சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெரியநாயகியாரும் ஆனல் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லி முடிக்கிறேமென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகா சாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினர். இப்படி அனந்த மகத்துவங்களைச் செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீகுமாரதேவரும் சொரூப சாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிலையை யடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமி! தேவரீர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு ஸ்ரீகுமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமோவென்று அகண்ட பரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொரூப வியாபகத்திற் கலந்தருளினர். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீபெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீகுமாரதேவர் திருநாமத்தினல் கோயில் மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணநிலையை யடைந்தருளினர்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே—விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றூவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த க

மார்பகத்தோனுகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரேர்மிகுத்த உ

மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி ந

யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென் ச

றேத்துஞ்சுகசொரூப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென ரு

வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் சு

யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க எ
மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்றூணாக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம் அ
வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் கூ
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு க0
மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர கக
ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
சோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங் க௨
கண்டபொழுதேகனிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு கங
பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த கச
கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக் கரு
குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த கசா
வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய கஎ
முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை கஅ
தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளாரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக கசு

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவர்-நேரும் உ0
வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய உக
மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் உஉ
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு உங
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய உச
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தகுநாடன்-மொய்த்து உரு
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான்-விரும்பியமெய்ப் உசு
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற உஎ
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு உஅ
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத உகூ
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறற்-றுச்சமது ங0
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா ஙக
ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருங் ஙஉ

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த ௫௩
கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசுந்
தருமமாநல்வா றயங்க-வொருமையிலா ௫௪
வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் ௫௫
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-றூகமுடன் ௫௬
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் ௫௭
சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி ௫௮
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியபே ௫௯
ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் ௬0
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசீ ௬௧
ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு ௬௨
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுசீ ௬௩
ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை ௬௪
கொல்வார்மஞ்சற்றேய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர் ௬௫

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் ௪௬
கச்சைகட்டினாற்போற் கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் ௪௭
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடைபின்றாழ விட்டு-திருந்து ௪௮
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனார் ௪௯
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த ௫0
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுங் ௫௧
குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம ௫௨
முள்ளவெலாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-யுள்ளலிலா ௫௩
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல ௫௪
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டியுடன் றோற்பை-புடையெடுத்துக் ௫௫
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் ௫௬
றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குடும்பிபோனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் ௫௭
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப ௫௮

மொன்றென்றேசொன்னா லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற ருகூ
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் சுO
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் சுக
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான சுஉ
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழுமியே சுங
நானாவயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானதபொன்மண்ணி லாபரண-நானா சுச
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா சுரு
னொருவன்றொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே சுசு
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை சுஎ
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாந்
துப்புடைநானாவுருவாய்த் தோற்றுவதேன்-செப்புகெனக் சுஅ
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகாரமின்றாப் பொய்யாகு-மேய்ந்த சுகூ
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ எO
லாமென்றுரைப்ப வதுகனவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் எக

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்காநினைவாகுந் தானென்-றுரைப்ப எஉ
வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா-யிதைப்பொய்யென் எங
றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு எச
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலங்கியதோர் எரு
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்யுளந்தா எசு
னுன்னினைவுதீதென்றே யூகத்தானோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா-ணந்நினைவு எஎ
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத் எஅ
தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ்-சாற்றுமிதா எகூ
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-யுள்ளே அ0
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங்-குதிரைகரி அக
தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத் அஉ
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற அங
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணாதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங் அச

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திடமுறுமெய் அரு
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை-தாவியெழு அசு
மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன்-றக்க அஎ
நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க் அஅ
காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணு அகூ
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றும்வே றில்லை-யுரைப்பரிதாய்த் கூ0
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான்றசுகந் கூக
தானேயளிதனற் றங்குமுருநாம
மானுசுகம்போ லணுகியிடு-நானேத கூஉ
வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற் கூங
பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப-வருளொன்று கூச
நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா கூரு
தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு கூசு
மேரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-சூரான் கூஎ

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார் கூஅ
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு கூகூ
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிக க00
கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத க0க
ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய க0உ
நற்குமரதேவனெனு ஞானபரங்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன் க0ங
முன்னோரனமாய் முடிகாணேனீண்டிரண்டே
ழன்னமாக்காண்குவலென் ருங்கெழல்போல்-பொன்னார் க0ச
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா க0ரு
வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா-யேனு க0சு
மெனதுகளங்கமுந்தீ ரென்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு க0எ
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று-மொய்த்து க0அ
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணார்கொடிக
ளுரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுரைப்பரிய க0கூ
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய கக0

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறையு ௧௧௧
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந்
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட் ௧௧௩
டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த ௧௧௪
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி-லந்தணளி ௧௧௫
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தாஞ
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித்-தானந் ௧௧௬
தவங்கள்சிறப்பத் தருகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு ௧௧௭
மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத ௧௧௮
விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே ௧௧௯
யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி
லேர்வடிவார்காணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய ௧௨௦
பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாரும்-சீரிணங்கு ௧௨௧
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றோனெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்றா ௧௨௨
விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப் புளகமுடன் ௧௨௩

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது ௧௨௪
மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு ௧௨௫
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகிணையுந்-தோன்றுந் ௧௨௬
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை ௧௨௭
யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு ௧௨௮
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமுறுங் ௧௨௯
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
ளுதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம் ௧௩௦
போக்கிமிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கிணைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு-நீக்கரிதா ௧௩௧
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையலுறு ௧௩௨
சீவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச் ௧௩௩
செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்ககாவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின் ௧௩௪
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே ௧௩௫
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு-நற்றவரு ௧௩௬

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசுபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன் க௩௭
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு-நானோதக் க௩௮
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவுதோன்றா துறுபோதி-லெண்ணவொணா க௩௯
மெய்யரெலாநிற்ப வினையேனைத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற்-றுய்ய க௪0
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றூதுவிட வுன்போ-னிவந்த க௪க
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தூதாநீ யின்றுத்-திடமாகச் க௪௨
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா க௪௩
னாயேன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா-னீயேயென் க௪௪
றாதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா க௪௫
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை க௪௬
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகக் க௪௭
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து க௪௮
புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்னுந்-தகுந்தொகைக்குக் க௪௯

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு ௧௫௦
நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான்-மாசற்ற ௧௫௧
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சு ௧௫௨
முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிரிதாருளரதனாற் பேணி-யறவாழி ௧௫௩
யான்குமரதேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே-னியான்புகலு ௧௫௪
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விதரு ௧௫௫
முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ் ௧௫௬
சமயரெனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல்-கமைவி ௧௫௭
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு ௧௫௮
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற ௧௫௯
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தாமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-லேமவுரு ௧௬௦
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய ௧௬௧
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு-மோகமறு ௧௬௨

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு ௧௬௩
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடுச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற்-போற்றுங் ௧௬௪
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
* னமாவென்றவன்சபையை நாடி-யெமாலன்பு ௧௬௫
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தகுகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு ௧௬௬
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார் ௧௬௭
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு ௧௬௮
வேண்டியவேண்டியவெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை-மாண்டறியா ௧௬௯
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானர்துதிக்கவரு மாதவத்தை-தீனனே ௧௭0
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதணிவனென்னாத தெய்வத்தை-யோதும் ௧௭௧
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது ௧௭௨
தந்தஸச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைச்-சிந்தைநீ ௧௭௩
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென் ௧௭௪

---

* நமா என்பது நமஸ்காரம்.

றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துப்பின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே கஎரு
யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம் கஎசு
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவனோயாவு முதிக்கச்-செறியும் கஎஎ
பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினாலே
மிகுதிவருந்துவளோ மேனி-யகமென்று கஎஅ
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளினாற்
சாலமயங்கத் தகுவளோ-கோலியே கஎகூ
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணாது நிகழ்வளோ-சுத்தமுறுஞ் கஅ0
சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனால்வெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் கஅக
றிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா-மொருமைபெறு கஅஉ
பேரின்பமாகியென்றும் போதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா கஅங
யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளலாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு கஅச
சற்குமரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. கஅரு

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது

முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ குமாரதேவாயநமஃ

சிவமயம்.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங்கம
ழுங், கடுக்கையொண் டொடையுங் கரியுரியுடையுங் காரிகைவாழி
டப் புறமும், பங்கயக் கண்ணன்விழியமர்பதமும் பரிவுடன் கரந்
தருளுவாய்ப், பாரினி லடியர் பவக்கட றுடைத்துப் பணிப்பறு
பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கவைத் தாள வந்தனை
யெளியனேன் பவமு, மாயுமென்றோத வழக்கதுண் டெனக்கு மா
ய்த்திட லுன்கட னுமாற், கொங்கவிழ்குழற்கூட் டகிற்புகை வே
ள்விப் புகையொடுங் குழுமுறும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து
விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீறு பெற்றுளோர் வெய்ய தீவினை யற்றுளோர்
நின்றாட், டிகழ்புன லுண்டோ ரன்னையர் கொங்கைத் தீயபான்
மீட்டுணார் நின்னை, யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினாற் பணிந்
தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மரசராய் வாழ்ந்து வீட்டி
னையடைவ ராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான் மறையுஞ்
சேடனு மிரவா யிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணி
ந்து மெளியனேன் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ,
கொங்கைக டதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விரு
த்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்
னுமா முனியே. (உ)

அஞ்சலென் றுன்கை யடியனேன் முடியி லருளொடும் வைத்
துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினந் தீட்டு மாணியை நா

ணுற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கணேற் றெருமைமே ல்வருங் காலனு ரென்னை, வீக்குவன் பாசக்கயிற்றினை யறுத்தாய் வினையனேன் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டுயர் கோடி யெனுநர கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடரது செய்தா யேழையே னியற்றுகைம் மாறென், குஞ்சரக் கோடுந் தரளமு மகிலுங் கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௩)

ஆம்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுத லனையகின் வாய்மொ ழிவலிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன மென்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும்வெவ்விய கலினமோ கொடிய, வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீரவிறலினர் தஞ்சிலு கடக்குந், தூம்புடை யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிறே துறந்திடுமுட லெனுந் தேரின், ஞெடக்கினை யறுக்கு மரங்கொலோ வமுதோ சுவைக்கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ்சேலு ங்குலவிய பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யனைய வொண் ணுதலா ரகிற்கமழ் முகிற்குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்ந்தகட் கயற்கே யாம்பலை யனையவாய் மொழிக்கே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோங் கைக் கமல நாண் முலையினைப் பழித்துக் கனகமந் தரத்தைக்கடு க்கும்வண் ணகிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிந்தமா நிலத்திற் பிறப்பெனுமோரே ழிருங்கட லிடைவீழ்ந் திளைத்த, வென்னை நின் கருணைக் கலத்திடை யிவர்வித் தினியவீ டுறவருள் புரிவாய், கொந்தவிழ் மலர்ப்பூம் பொங்கரு மெயிலுங்கோதறச் சூழ்தரு விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென் னுமா முனியே. (௫)

அருக்கனே வகத்தி லாணவ விருளுக் கன்றிய மாயையாம் வெய்யி, லகற்றிட வெண்ணெண் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு தந்தனைப் பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந் துநீர்த் தேன்பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த திங்களோ கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ பாவத் துகளெனுங் காட்டினுக்கனலோ, துன்னிய காமக்கனற்கு மா முகிலோசுடருநின் பதத்தியல் புணரேன், குருக்கிளர் மணிகள் குயிற்று பொன்மாட கூடங்க ளொளிர்தரும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமாமுனியே. ()

விரைவுறு மந்தக் கரணமோ டுழன்றும் வீண்படு விடயமே விழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில்குண ங்களான் மெலிந்துந், தரையினிற்றுக்க சுகமவை யடுக்குந் தன்மை யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினுற் றவித் துஞ் சாலவே மயங்குமென் றனைக், கரையறு முததி யிலவண நீரைக் கார்முகந் ததைக்கச டறத்தீங், கலவவே செய்யு மாறுபோ னீயென் கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்தவின னிவர் தேரைக் குளிர்பொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லம ர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (எ)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண் டடியே னவனியில் வெளிப் படப் பெரிது, மரியதோர் கமடமழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி வை போலக், கருதுநெஞ் சதனு லுன்னியே கடைக்கட்கருணையா னேக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன் கணித்தினி தெங்ஙன மறிவே, னெருமையின் குலங்கள் சரோருக மலரை யிக்கினைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற்சொரி யும்வெண்டரள மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யென

வாணைமுறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணைசூழ் விருத்தக், ன்றினிலமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா னியே. (அ)

இரவுநண் பகலுமிலாத மத்தியத்தி லிருந்திடுந் துருவனைப் பால, விரண்டுதட் டகத்து நிறைபொருள் சமனு யிருந்தநற் றரா முட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடாதி ரிய சுத்தத்திற், பொருந்தியே யகந்தைதவிர்ந்துநான் வாழப்பொ ந்தவைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ்பரியி னழிற்குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங் கிழிந்திடு ளநீரிலஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குரைபுனன் முத்தநதியி ரிற்பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக், குன்றினிலமர்ந்து ளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (கூ)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித் டுமக், கன்றினற்சுரபிக் கனுவளவேனுங் கருதுலகம் மாறிலா துபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு ாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தாயுன குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்னல்பூங் தலி தோமறு பூகமொண் டெங்கு, துருமமு நெருங்கி வரிசையி ரிருத்தல் சுரரிழுந் தேநதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகையான் தந்தொழுதேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன்றினிலமர் து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (கய)

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மஹாராஜாதுறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்]

அமரர்கள் பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப் பிள்ளையைச்சிக ரிக், குமரசற்குருவை யிமகிரிராஜ குமாரியாம் பெரியநாயகியை, * மூமலமுமொருங்கே யகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சாந்தநாய கனை, நமதெனப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வாழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போலவர் தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற் றவன்றன், நறைமலரடியைப்போற்றிடுஞ் சாந்தநாயகன் றன்னைமற் றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத் தியேபணிவாம். (உ)

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின் முலைக்கோடிரண்டுவான் றுதிக்கைமூன்று விழி துரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண்பிடியுலகம் உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத்தில், வையம்பரவு மாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம். (ந)

---

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆ - டீ.

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயர்கொடுநெறி மலி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணுகாப்பதி ன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்றுதெளிவிக்குமிறை யெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுலகுக் கனைமுதல்வி யப்பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களாற்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையு ங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதய மரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறை கடுதித்திடவைந்து தொழி விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளை தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். (௫)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தன்னை யகற் யமலமாகி, மருளிலதாய் மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்தி வாய்த்திடவே த்தருளிவானேரேத்த, இருள்கெடவேமிளிரு மிருங்கழல்களார் விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்மருவுமறை ன்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிர்தைசெய்வாம். ()

[விநாயகர் துதி.]

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (எ)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

வேறு.

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (அ)

[அடியார் துதி.]

வேறு.

வண்டுழாயலங்கன் மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண்டொடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர் மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (௯)

[அவையடக்கம்.]

வேறு.

சகரர்தம்வலியையுந் தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறலை விளக்குமால்.

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வேறு.

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ் கடற்றனை மாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவரியவிக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசைப்ப விசைத்த

* இலஞ்சி - குளம்.

னன் வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்சூழ் பழமலையுறை
யுங் குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (கக)

வாழ்த்து.

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (கஉ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

வேறு.

தருக்கிளர் நைமிசாரணியத்திற் றங்கியமுனிவர்கள் சூதன்,
வரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள் பற்பலவா வகுத்துரைத்தனை மஹா
ராஜன், திருக்கதையெங்கட் குரைத்திலையதுநீ செப்பெனச்சுருதி
யிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில்காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத் தோம
றக்கேண்மினென் றுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தே மாவினெண்கனித்தேன் குலவியபல
வினற்பலத்தேன், தழைத்திடு கதலிப் பழமுகுத்திடுதேன் றூன்றி
ரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவிளையு மிகுகரு
நாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தா லுயிரெலாம்புரந்தங் கிருந்
தரசாளுமோர்குரிசில். (உ)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ங)

வேறு.

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்திணிற்பலத்ததோளான்
செருவினிலரியேறன்னான்றேனொடுஞிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (ச)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (ரு)

அரசர்தமுடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (சு)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானைசூழ. (எ)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது

வந்திருந்தவனி தன்னை மனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினாற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்
மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (கூ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (க0)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (கக)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமமன்மஹாராஜனென்றே. (கஉ)

வேறு.

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றர
ஓதவெண்ணென்கலையுமுணர்த்துவித்

தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (கங)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கச)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்து சேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

வேறு.

வடிகொள்வெண் சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங் குங்குமந்தன்னொற் கமழ்தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகள்சிந் தூரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிநணிசிதறிக், கொடிகொண்மூ தெயின்மேன் மாடமொண்சிகரி கோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (கசா)

வேறு.

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்

இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (கஎ)

[இதுமுதல் ரு-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வேறு.

வில்விலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (கஅ)

வேறு.

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டினனென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்புமபொற்புடனவதரித்தே. (கக)

வேறு.

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் † குமி ‡ ழிருகுவளை நண்ணு § செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய 0 புயலைச்சுமந்திருதாளாற்றோமிலா மின்னென நுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினைவேதப் பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே. (உ0)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவரர்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப் பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளா

---

*ஆம்பல்-அதரத்துக்கும், † குமிழ்-நாசிக்கும், ‡ குவளை-கண்ணுக்கும், § சரோருகம்-முகத்துக்கும், 0 புயல்-கூந்தலுக்கும் உவமை.

ற்குயின்ற, விரிந்திடமெடங்கண் மென்றவிசேற்றி மிளிர்நவமணிமுடி கவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரியெனத் தோன்றல் பாலளித்தான். (உக)

மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச் சூத
மஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹா முனிவர்
சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் றேன்றலும் பார்பொ றுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசை விசய முஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமேதுய்த்து மடந்தையோடி ருந்தனனென்றான், வாகைவேலவன்பி னென்செய்தானென்ன மறையவர்க்குயர் முனிவகுக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன் முத்திக்கு ஞா
னமே சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானு மோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்காலுந், தனையுணர்யோகி தந்தைதாய்கடவு டங்களையனுதின மிறைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண் மனதினிற்றரி த்தும், வினையமதுடனே நூன்முறையவரை வினவியுஞ்சிலபகல் போக்கி. (உங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்று முணர்ந் துசா வித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடைந்தனு தினமும், இனிமையதாக விருக்கலாஞானத் தென்றெனி ஞானி கட்சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நாடொறும் வினவினர் நன்றாய். (உச)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன் றனக்கறிவோங்க * விருவகைச்சார்வையுமக ற்றிக், கருவுடற்காவ றனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய் யுணர்வை, மருவிடலகப்பற் றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமெய் ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மன த்தினிற்றுணிவே. (உ௫)

மனைதனிலாசை பொருந்தியேநின்று † மகிதனின் ஞானியா மெனவே, தனைமிகமதிப்போன் றன்னைவந்தொருவன் றந்திடுஞா னமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றன்னை வே ண்டித்தென் னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன் புத்திபோ ன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர் பெரியோர். (உ௬)

வேதவாகமசாத் திரபுராணங்கள் விளங்கவே கற்றுணர்ந்தவற் றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச் செப்பிய வந்நெறியத னிற், சாதகமிலாத குருவினையொருவன் றனடைந் தானந்தம் வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தி னியல்புகேட்டிடு தல் போன்மென்றே. (உ௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சிவர்களிடத்தி லருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவு மெய்ஞ்ஞா னம், ஆவதோர்வடிவாம் வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்தி லடைந்தே, தேவர்கட்கேவே துன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடா முத்தி தானெய்திச், சாவதும்பிறப்பு நீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனத் தாழ்ந்திடமுனிவன். (உ௮)

---

* சார்வு — புறப்பற்று, அது புவனமும் போகமுமென இரு வகைப்படும். இதை உ. ௬-வது பாட்டிற்காண்க.

† மகி — பூமி.

[சற்குரு மாணக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மீட்டதி னினைவு,மொருவியேயுடற் காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள் வாசனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தானுக வேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந்நெறியைநீவிரைவிற் கைக்கொண்டு செல்லெனவுரைத்தான். (உகூ)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலயமுந்திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக்கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திட விடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனய்த் தனித்தே. (ஙo)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தன்னைவந்துகண்ட அரசர் முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர் புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத் தேகி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றுவாளா விருந்திடுதல், அரசிலக்கணமன் றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியே வேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னை யறியவேவேண்டின னன்றே. (ஙக)

ஆண்டதோரரசு தனிலும்போகத்து மாசையற்றே னினிவேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனய்த்தனித்தே மனத்தசை வறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்திரும்பாது

* இப்பாட்டு-மெல்லின வெதுகை.

போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீங்க ளரசனு வேறே விதித்துக்கொ ளுங்களென் றுரைத்தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின் றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல் கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் சூட்டத், தீதின்றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல், நீதியினுணிய மதியினுதரவி னின்னைப்போ லொருவர்மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவேறுளதோ.

அலதுநீயேநி னவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்யாமும், சலனமதுறவே மித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகுதல் கடனன், றிலகிடவெமக்கீ தருளெனவமைச்ச ரியம்பிட வரசனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கை யற்பமற்றிதனு லெய்திடுந் துன்பினுக்களவின், றவ்வகையதனை யூகமின்மையினு லறிகிலிர் நீங்களின்பென்றே, எவ்வகைநினைந்தீ ரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமலதெனத் தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக்கூகமேதோன்று துங்களுக்குலகயூகுதிக்கும்.

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப் போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கியம்பி, நின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதுனும் பொன்மனைவிடுத்தே, சென்று பின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும்

பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாரியினோ
சையினழுதார். (௩௬)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அ
வரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவ
ரவர்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைத
னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௩௭)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடு
மால், வினையினால்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத் தகை
யலவே, வினையிலையுங்க ளிடத்தினானிருக்க மெய்யுணர்வொன்றை
யேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினே னீர்கிலு
மிங்ஙன். (௩௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவு பாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுநல்வேந்த னேதிலார்போல வேகினனனைவருங் கண்
ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்கள்பின்
னேகி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியை நீயேகுதனீதி,
அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீதுரைத்தனனன்றே.

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகு முயிர்கட்
கெல்லா, முறவாகுஞானநனி பகையாகுமஞ்ஞான முய்த்துநோக்
கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கி யொருமையா
க, உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்துறையு மென்
றுன். (௪௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம் புதல்வனெனும்வாஞ்சையினாற் றம்பி ன்னேகி, மைந்தவாவெங்களிரு வரையுமெவர்காப்பதற்குவைத்தா ய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் திரு ம்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி றெரிகின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (௪௧)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தைய ரன்றெனல்.]

அறிவைநோக் கிடிலதற்குத் தாய்தந்தையிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, விறையுநீருபாதான காரணமன் * றிருமாயை யினிலுண் டாகுங், குறியிதுவிங் காயின்மண்ணி லெலனைப்பெறு தவரிலையக் கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லுமெனவிருவரையுநீத்துப் போனான். (௪௨)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர் கடமக்கிலக்க ணங்கூறுநூலதனி லதனையெல்லா, முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடர்ந்தேகியுருகிநின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந் தரற்றியேபதைபதைத்துப் பனிகண்பா யத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவே னென்றாள். (௪௩)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக் கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையேகருதிநீ யுழல்வதென்னே, மின்னனையவிடையாய்கே ளனைவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையேதேடிப் போகின்றேனெனவறரசற் கரிவைசாற்றும்.

---

* இருமாயை-சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானது பொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா, லானமாதினையலவோ விடுகவெனவறையும் பதியானவுன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக்கென்சொல்லும், ஆனதா லுமையொழிந்து கதியிலையே யெனவெணியா னடுத்தேனென்றாள். (சரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறா தறைந்தனை நீ விவேகியே யாவாயானுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசை விடுத்துவனஞ் செல்லாநின்றேன், நாகமுலையாயெனுரை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத் தேதிலரைப் போலகன்று போகாநின்றான். (சகூ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாதுலன் வீட்டிற்குப் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநிற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியேபதைபதைத்தங்கவனைநோக்கித், தரியாதுகதறியே வினைதனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந் தனின்மிகவுமுருகியே தேம்பிவீழ்ந்து. ()

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பேனு னினியெனவேபுலம்பி மாதும், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியேநகரதனின் மாதுலன்றன் சார்புதன்னில்.* (சஅ)

* இப்பாட்டு - ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

[இதுமுதல்-கச-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்விடுத்துத்தேசநாடுகளுமகன்றடவிசென்றே
இரவுபகலகிலேயேகிலேயாகவிருந்தவர்களிடமேசேர்ந்து
பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள்வினவியவர்பகரக்கேட்டுத்
திரமனமாயொருவரராற்கலங்காதஞானியாய்த்தீரனுகி. (சகூ)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனுயுலாவலுற்றான். (ருo)

பொருந்திவாழிடமொன்ருகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனேரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனுகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (ருக)

தோன்றிடுமுலகமெங்கேதோன்றிடுமென்னநோக்கித்
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும்
தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத்தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே
தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொரூபமேயென்றுகண்டான். ()

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த்தோன்றியேயின்பமாகித்
தோன்றிடுமதனுலந்தச்சொரூபமேயென்றுகண்டு
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற்றோன்றுமீதசத்தேயென்று
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானுய்த்துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாருட்டமின்றி

மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (ருச)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (ருரு)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். (ருசா)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (ருஎ)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன். (ருஅ)

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருணாமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (ருகூ)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (சு0)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானனந்தியாகிவேந்தன். (சுக)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினுசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றாச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன். (சுஉ)

[இதுமுதல் ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முன்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (சுரு)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (சுச)

ரதமுதற்சேனைசூழரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனய்மேனியுருத்தெரியாதநீறாய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனுயொருவனுகி. (சுரு)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையூணின்றியூரெங்குமுண்பானுகி

---

* இங்கு - பெருங்காயம்.

அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (சுரு)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (சுசா)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (சுஅ)

[இதுமுதல் சஙு-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடைகூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது
சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும். (சுகூ)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றான்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும். (எo)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினுற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணோக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுகந்தோன்றவறைகுவனாமேகேளாய். (எக)

வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (எஉ)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (எ௩)

அந்தமாதியுமிலாவீடடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்திகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (எச)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும்
தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச்சோகமறவேகேட்டிடுவாய்
தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த்தூய்மையின்றித்துக்கமுமாய்த்
தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள்சுகமாய்ச்சுத்தநித்தமுமாம். ()

வேறு.

பாலனானபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
சீலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனேவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே. ()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்

உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (எஎ)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சுந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (எஅ)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். (எகூ)

அரந்தையதனையொழுங்காகவறையக்கேணீயவனியெல்லாம்
பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில்
பொருந்துபெரியதுன்பைந்துபோய்மாண்டுநிலதெண்மடங்கே
இருந்ததிதியுமிரண்டாகுமிளமையென்றுமூப்பென்றும். (அ0)

விருத்தபருவமிகத்துன்பம்விளங்குமிளமையிரண்டவையின்
வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும்
கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங்குமாரனென்றுங்காளையென்றும்
அருத்தமறியாதிற்றுன்பமடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்கும்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந்துபசிநோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுதொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனாற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிகுத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்

* போகி - தேவேந்திரன்.

நிருபஞகினேய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. (அங)

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுளதனங்களுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தெனசுகமுளதே. (அச)

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாருகியிடில்
ஆவகீழா * மிருகமுதலசரமீருமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. (அரு)

வேறு.

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனதிற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனதினன்ருயூகித்தமைச்சபாராய். (அசு)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்ருய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (அஎ)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (அஅ)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடவியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்

---

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-ரு.

அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (௮௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (௯௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர்தீரரெனினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். (௯௨)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்றுமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (௯௩)

ஒருத்தனேருருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (௯௪)

வேறு.

மனையினின்றாலும் பொருளுயிர்ச்சார்வின் வருத்தனங் கெடுதலின் மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடையவின்பதனி லெட்

---

* திருக்கு-அறிவு.

டுணையாயினு மாசை, பிணையதிற்றமது பிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந் நான்கு மில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ்செயுங்காற் றள்ளி * யின் னிற்றலேதகுதி. (௬௫)

தீதுறுமனையின் பிணையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொரு ளின்பமே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்குகால்விடயந் தடையதாஞ் சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்த மேவிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞான மாகுமென் றறைகுவர் பெரியோர். (௬௬)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங் கீழிரும்பிற், புல்லியமாரத் தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்துற வென்னும், நல்லறமடைந்தோ'ரிடத்துறைஞான நற்றங்க மிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடுமாயி னில்சிறப் பன்று ஞானிகட்கே. (௬௭)

முனமனைவர்களு முறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந் தறிஞர்களும், பினமதினின்ற படியினாற்சங்கை பேசுவர் துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையென வியம்புவதுண்டோ, மனமதினினை யூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (௬௮)

ஆடியசகல மடங்குகேவலமு மகற்றியே யொளிப்படை கொண்டு, மூடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீ டதனையே யுணர்ந்தோர், நீடியஞால மிசையினிற்பால னிசமருளுடையன் பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தி னாரிற்போய்க் குடியின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (௬௯)

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய்ஞான மேவிடு காலையினிந்த மனையின்பங்கான்ற சோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியே கைவிட வருமேல், தனையுளபடியே யநுபலமதனிற் றானுணர்ந் தானந்த

* இல்-மனை.

மடைந்தோர், பினையுமவ்விடயம் பூண்பர்களெனவே பேசுதல் வழங்குமோ சொல்லாய். (கOO)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம் பேரின் பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே யவற் றினை யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின் ஞானவானந்த மெய்தி னோர் களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றாற் கண்டனர் நகையரோ சொல்லாய். (கOக)

பற்றிலையாயின வையினிலிருப்பேன் பழையவூழ் வினையெனி லாசை, சற்றெனுமுதிப்பித் தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பி லிறை யெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத் தோர்கள்பூண்பர்களோ முடி விலானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கான னீரிற்கண் † டுண்முக மடைவார். (கOஉ)

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்றவர் தாமே, பவமதையினிமை யலவெணிவிடயம் பற்றறுத் தருட்குரு வடைந்து, பவமதையறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற் பரவின்பமடைந் தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணினலவோ பற்றுவர் விடயவின்புரையாய். (கOங)

கொடிமுதல்வாடும் வேர்முழுதினையுங் கோதறக் களைந்திடிற் களைந்தும், படிமிசைகொடிபூ காய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதி னைப்போல், அடிநடுவீறில் பிரமந்தானகி யகப்பற்றை யறுத்தவ ரிடத்தும், மடிவுறுமனையில் விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தன மாத லென் றறைவார். (கOச)

ஆணவமதனைத் தோய்ந்துடலினை நானுமெனத்தின வெரிவ வையைப், பேணலைச்சுகமென் றுண்மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத் தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞான மிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்

* நசை-ஆசை. † உண்முகம்-அந்தர்முகம்.

சொரூபந்தானுகி, எணவானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடின் ஞானமேயிலையால். (கoரு)

வேறு.

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக்கருதியேகின், றனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணசையி லதினுலகுதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற் றனுணர்ந்திச் சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையநீங்கும்

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன்குழிக்கண்ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுகிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனிச்சையென்றால், விதமிவைநான்கினுக்குங்குறையதின்ஞானிக் கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (கoஎ)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட்கின்றியமையாத தொழிறொடங்கிகிற்றல், அங்கியைத் தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடாததின்வினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம் விடயமதில் விருப்பாதிசாராதென்றல். (கoஅ)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழி வுரைத்ததாகின், இணையிலிரு தீயனென்பர் யூகமிலவதனுன் மற்றெவைகள் செய்தும், அணைவதிருழ்வெனுமவனே தீயன் மிகஞானமதற்காகுந் தாழ்வால், நணுகினன்றே ஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெயரு நண்ணிகிற்றல். (கoக)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங்கனவயிற்றையுடையதுவுங் கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக் குறிப்பதினேக் கிடிற்றேன்றுமுளபடியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவ னருளிற்சொரூபத்தை

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

யநுபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தமை ஞானியென்போருமேதிற்றேன்றும். (௧௧0)

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவை பார்த்தேயறைந்த † நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யதுகணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசார முடையோனே ஞானியில்லோன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணிவென்றேயுட்கொள்வாய்தீரனாகி. (௧௧௧)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தனையடக்கிநிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றாஞ்சமாதிதனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிங்நேர்மைபுதிதென்றதிசயித்தான். ()

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து
வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே
யந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். ()

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் கேட்டோர்கள் அரசனைக் கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள் தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன் விதேக முத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்

---

† நூல்-அருச்சுனற்கு பகவற்கீதை; இராமருக்கு - ஞானவாசிட்டம்.

வாட்டமுடனே தாய்தந்தைமனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவாறிந்து
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்ருேன்றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுனன். (ககரு)

வேறு.

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீறவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினுண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (ககசு)

வேறு.

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனுய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉக.

மஹாராஜா துறவு - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிண்டி—பிண்ணுக்கு.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி]

வேறு.

அருமறையுச்சிதனில் விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மற்றமலை, இருவர்க்குமிகழ்ச்சியர்யந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூபமதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெங்குமிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தேவைநாடொறு மிறைஞ்சிடுவாம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமுமலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநூலிடையும், அரகரவென்போர்க்களித்திடும் பதத்தோடஞ்சலென் றென்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்த பெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்தி வாழ்த்திடுவாம். (ங)

பங்கயன் றிருமாற் கரியதோர் பரமன் பங்கியேபெரிய நாய கியே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக் கருத்தமதை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதா யமலையேயுனக் கிதயமதாம், துங்கநன்னெறியொன் றுளத்தினும்விளக்கித் தொண் டனேன் வாக்கினு முரைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங் களுமுரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங் களுக்குமேலாகி யிலங்கிடுமுபநிட நெறி யை, அலகிலெம்மண்ண லருளியவகையுன் னகத்திலும் விளக்கி வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பே மென்றனள்விருத்தக் குன்றில் வாழ் பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன் கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும் மொழிந் தோர்க்குத், திரிவதாமாயா வடிவதுகரைந்து திருவருளேவடி வாக, அரியவாஞ்சாமத் தசியுரைப்படியே யமைத்திந்தச் சுத்தசா தகத்தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினினின்று திருவுளம் பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுரையுங்கிரியையதென்றுமியற்றிடுமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும்பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்தம்
ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. (௧)

கிரியையினெறியையிலங்கிடவியம்புங்கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரிலநல்லுபாசனநெறியதனையறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்குமுபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (௨)

இருக்குமுன்னான்கின்முடிவிலெண்ணான்காயிலகிடுமுபநிடமவையே
வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும்வயங்கிடுமுத்தரமென்றும்
சுருக்கமதின்றியத்தியான்மீகஞ்சொற்றிடும்பூருவபாகந்
திருக்குகளின்றியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்பிடுமுத்தரபாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றேமொழியுமாகமமுமங்கொன்றும்
அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம்பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றும்
அத்தினாலிவையிலடக்கமதென்ப ரலதவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே.

சைவநன்னெறியுந்தந்திரமவையுந்தற்பரன்முகத்தினின்றுதிக்கும்
துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின்றுதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிடமும்முளத்துதிக்கும்
ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்கருத்துமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவாமாகமம்வாதுளமதனில்
ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தேயியம்பிடுநான்மறையவையில்
பாகமதுறுஞ்சாமத்தின்முன்னெறியும்பகர்சிவாத்துவிதவந்நெறியும்
யூகமதிலங்கவியம்பிடுமதனாலுண்மைசாமத்தினின்முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல்பரமமாமுத்தியதென்றும்
அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானேயாகுதன்முத்தியதென்றும்
நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்தனன்குறுமுத்தியதென்றும்
தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ்சாற்றுந்தாற்பரியநீகேட்பாய். (எ)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப்பந்தநீங்குதன்முத்தியென்றும்
அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கியவ்வதிட்டானநீயென்றும்
நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கிநற்சிவத்தங்கநீயென்றும்
தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ்சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே. ()

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாசமூன்றையுமனுதியாய்கிறவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப்பிரமமேயுளதெனகிறவும்
சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச்சிவசத்திலீலையாய்கிறவும்
மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையுமாசறுசிவமுமென்றுணர்வாய். (கூ)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேமூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற்பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச்சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகுமற்றவைதனினிற்கிற்குறையே. (க0)

சங்கையு மிடைச்சே ரியுமொன்றுக் கொன்று கைவிட்டதது விட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்த மும்மொருவனுமற் றிடைவிடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனு மிவனுமற்றிடைவிட் டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப் போந்திடுமெருத்தந் தோன்றிடா மறைநெறியோர்க்கே. (கக)

சேவனதுபாதிமீசனதுபாதிதீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்றே
ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடுலுபாதியோரிரண்டும்
மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டதுமொன்
ஆவதுவிடாதலக்கணையாகுமவைக்குமேலிலக்கணையின்றும். [றே

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும்விட்டுவிடாதலக்கணையும்
திட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பர்தந்தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம்
இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானுயிருத்தலேவிடாதலக்கணையாம்
மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல்விட்டுவிடாதலக்கணையே. ()

தத்துவமசியென் றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்சுதா மவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்றொன்று மசி யினிவிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுற்தமாயிருத்த றொல்லதிட் டானந்தானுதல், ஒத்துறுமவையி லொன்றொன்றேயசியி லோரி ரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (கச)

சுத்தமாய்நின்று விச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டானமாய் நின்றால், சித்தமாஞானஞ் சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக் கங்கமாய் நின்றால், மத்தமாங்கிரியை சுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்று மற் றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தி யிலாவிடின்மீட்டுந் தேகமொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (கரு)

தொம்பதம்விளங்கின் மேல்வினைமறைத்த தொல்லிருளகன் றுபோயொளிக்கும், தம்பதமான தற்பதம் விளங்கிற் * சஞ்சிதமா யைபோயொளிக்கும், அம்பதமான வசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத் தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா சிவத்தினுக் கங்கமாய்நிகழும். (கசு)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந் தொம் பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்டை யடைந் திடுந்தற்பத நெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந் தனிலடைந்திடும்வீ டசிபத நெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோ டடைந்திடா விடின்மே லாக்கையொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (கஎ)

---

* சஞ்சி - பை.

ஒடுங்கிடுங்காலந் தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் * சத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடறன் மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால † மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவீழ்ந்தாலொடுங்கின தில்லையென்றுணர்வாய். (௧அ)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயர்கின் மேவுமிவ்வுட லிங்கே வீழும், மேலொருவடிவை யெடுத்தநின்றுகின் மேவுமிவ்வுடலிங் கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச் சீவன்சென்றடையு மேவுமிவ்வுட லிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின் வ:டிவதாமருளாய் வெளியதா புலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனினின்றுமுன்வினையிற்றூலதேகமுமுளதாகும்
சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற்றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும்
சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத்தூலமிங்ககன்றதேயென்றால்[வாய்.
சூக்குமந்தனது காரணம்விடுத்துத்தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர்

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துசில்லாதுசூக்குமஞ்சூக்குமம்விடுத்துத் [த்
தூலமில்லாதீதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயிர்விடுத்து
தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ்சூக்குமமும்முடிவடைந்தால்
தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத்தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ

வினையினிலெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்கே பகலும், வினையிலதெனிலிங் கிவ்வுடறானே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற் றோற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியே வெந்து

---

* சத்தியவாதி என்பது பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி என்பது அபேதவாதியை.

றுபுரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில்வெளியாய் விமலநல்லரு ளதாய்விடுமே. (உஉ)

சீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த்திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந்தக்கசீவன்முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில்விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும்
ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். ()

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும்பேசிடுமிந்நெறியதற்குப்
பிராரத்தமுடையோராருகரேயன்றாம்பிராரத்தம்புசித்திடுவோர்கட்
கறாதிந்தமாயாதனுகரணங்களதனினாற்சிவத்துவமதனை [யோ.
உறாதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென் றுரைத்திடப்படுவதெப்படி

அன்னை தன்முலைப்பா லருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற் பருவம் வந்ததற்பின், அன்னை தன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு மம்முலை வற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புசித்திடும்பருவம் பெயர்ந்தப்பாற் பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத் தநீங்கியேயிடுமால். (உரு)

இந்தநல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபதத் தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பகுத்தவை யொன்றிலொன்றாதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி யசிபதத்தருத்தர்தனைத்தத்தம் பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (உசு)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றாம், முத்தியிற்சிவமு முயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக் குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டாமதனான், முத்தியிற்சிவமு முயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்மியங் குறையே. (உஎ)

சச்சிதானந்தத் தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேயிற்க, அச்சி தானந்த லீலையினாலே யநேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதானந்தமே யுடல்பொறிக டுகரணங்களாய்க் கொண்டே, அச்சிதானந்த லீலையினடித்து மடைந்திடும் பண்டையப்படியே. (உஅ)

ஏகமாயசையாத் தற்பரலிங்க மிலீலையிற்சரம னேகமதாய், மோகமாமிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிது நாளிருந்துஞ், சோகமாமிந்த மருளதாயதனிற் றுவக்குண்டு சிறிது நாணடித்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்னுணடித்தும் பண்டுபோனின்றிடுமன்றே.

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட் புகவந்தச்சல மாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினாற் றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய் நடித்துமுன்போலு மிருந்திடும் பண்டையப் படியே. (௩௦)

சரமந்தவிருளி லிருந்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ் விரு ளாம், சரமந்தமருளி னடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்கு மம்மரு ளாம், சரமந்தவோவி னடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ் வோ வாம், சரமந்தவருளி னின்றிடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ் வரு ளாம். (௩௧)

இருள்வடிவதுவு மருள்வடிவதனிலெய்தியே மறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவு மோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அ ருள்வடிவதனின் மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவு மச்சிவத்தில், தெருள்வடிவான சத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென் றசியுரைத்தி டுமே. (௩௨)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன் றே, இருளுறுசுழுத்தி விழுங்கிடுமதனுக் கிந்தமாயையின் சிருட்டி யதாம், மருளுறுகனவு விழுங்கிடுமதற்கு வந்தது பிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப் பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே.

மருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக் குழந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போல வான்மாவும், அருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி யாணவமாயையோ வருளாய்ப், பருவமற்றவையி லந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்பகுப்பின் றியசடமயமா மிம்மருளுதயம தாகின், உருவதாம்பஞ்ச பூதமேமயமா மோவொளி யுதயமதாகின், உருவரு பஞ்சாக் கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம்பஞ்ச சத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவ மென்றுணர்வாய். (௩௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம்
வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். ()

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும்
தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும்
அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. (௩௭)

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்
தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலை சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௮)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவும்
உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

பிரணவமதுவுமூன் றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலேயைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயையதுவுமூன் றியல்பும் வகுக்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்குதலியல்பாம்
பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவும்வானும் [ம்.
வருகுறியாகும்விரியிலேயைந்தாய் வந்தொடுங்கிடிலொன்றாய்நிற்கு

ஐந்துநற்குறியுமூன் றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன் றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன் றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன் றியல்பதுவு மாகியவிவையிலூணுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம்
அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமெந்த
உருவமாமுணவேசீவருக்குரித்தா முபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம்
அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமெனவறைந்திடுமறையே. ()

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணவாற்சீவனுமுபய வுணவினாற்சீவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. ()

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந் திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகுமற்றதிற்சிவாங் கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதை யருந்திடு வோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றறைந்திட. லாகுமென்று ணர்வாய். (சரு)

அசுத்தவிவ்வுணவே புசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதுநீங்கி, அசுத்தவத்தையினை விழுங்கிடுஞ்சுத்தவவத்தை வந்தடைதலேயிலை யாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப் பாவனைசெய் தால், அசுத்தவிந்நினைவைநீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தி யேநிற்கும். (சசு)

திரிவிதகுணத்திற்றுமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரிய சத்துவமேஞானமதாகு முலகிலிம்மூக்குண வுணவே, விரியுமற்ற வையிலெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடு மக்குணமல்லால், அரியசுத் தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய் ()

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித் தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியு மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்ற ருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலு மிம்மூன்று மொத்திடு மெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருருசிதிருத்தித னில் வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடய விச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியே வளர்ந்தி டுமதுபோல்,குலவிடும்வீட்டிவிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறி யேவளர்ந்திடுமன்றே. (சகூ)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தை யளிக்குந் தருமிராசதகுணப் புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ் சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதை யுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனு லவையிரண்டினு ந சையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசி ப்பருந்தும். (ருo)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையி னேக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதன

---

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

மூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகாலைப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப் புசிப்பேகைக்கொண்டுதினமருந்திடுமால். (ருக)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையு மகன்றோர்க் கித்தகைவுணவுறுததனல், திடம்பெற வூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங் கைப்பெற்றதையருந்தில் விமல்மாய்ந்நின்றிடுஞ்சித்தம். (ருஉ)

தந்திரகிரியை நெறிதனிலீசன் றந்திடப் புசிக்கும் பின்மறைசொல், அந்தநல்லுபாசனநெறியதனி லனைத்துநா மெனக்கண்டு புசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததேயாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தன்மேனினைவாம். (ருந)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றி மாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்திடு நிட்டையும் விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலையுமின்றென், னுருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டையரை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமால். (ருச)

முன்புறநிட்டை சவிகற்பமாகி முத்தியின் மூன்று நின்றிலகும், பின்புறநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்று நின்றிலகும், வன்புறந்நிட்டையிருமையுமுறினும் வரவு போக்குடையதாய் நிகழும், இன்புறிந்நிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடுநின்றபடியே.

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம்
இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும் [ம்
செவிதினிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருடன்னில்வந்ததுவா
தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (ருரு)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றென்று மின்றியே யருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமுமவையெ வையாய், அகமதிலுதித்தது மறையாம லகன்றது பின்னுதியா மல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே.

அருளண்டமாகி லுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந் தோற்றன் மா த்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடிவாகிற் பிண்டமுமுயிரா யருளிற்ரூதான்மியம டையும், அருளந்தச் சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (ருஅ)

இருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பினியற்றிடு முயற்சியொ ன்றின்றி, மருளினிலடைந்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமே போல, மருளினிலிருந்தும்பருவம் வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சி யொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள்வடிவாகி யமர்ந்துநின்றி டுநின்றபடியே. (ருக)

மருள்வடிவதற்கு மஃதைதாரனென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு மா தரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொ ருவி, அருள்வடிவமுதமுறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனுங் கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே.

சாக்கிரமதனினிற்குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங் கேவலத்தினிற் சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தைநிறுத்துதல்போல நின் மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமனைத்துஞ் சுத் தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந் திருவருளதனுலடைந்து நின்றிடுநின்ற படியே. (சுக)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமுமருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய்
அருளிநின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன்போல

அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய் மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுநின்றபடியே.

சகசநிட்டையது லபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்றுமின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றனின்றிங்கிடை விடாதூறும், சுகவருளமுதமதனையே யருந்தித் தொல்வடிவதுமெள்ளக் கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த் தோன்றிடுநின்றிடு நின்றபடியே. (சுந)

அருளொளியிச்சையது தனிலுதிக்கி லசைவற நின்றிடுஞ் சித்தம், அருளொளிஞானமது தனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த் தோன்றும், அருளொளிகிரியையது தனிலுதிக்கி லகத்தினின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே. (சுச)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமருளா யமர்ந்து பின்விழித்திடு மென்னில், இருளுறுமவத்தை தமசினு லடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (சுரு)

மாயையிலடைந்தபின் பிருளவத்தைவந்தடையாது பின்படைதன், மாயையின் றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடு மதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்த பின்மாயை யடைவதேயிலை பினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளை யடைந்ததே யின்றுமடைந்தது மாயைசத்துவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதாயிடினும், அருளினிலடைந்துதானு மவ்வருளா யமர்ந்தங்குநின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்த வடிவநில்லாது வடிவதிங்கிருத்தலே

தென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மிலங்கியங் கிருத்தலினன்றே. (கூஎ)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினு ணின்றால், ஒத்துறு நிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகல கேவலத்தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற் றோன்றினதாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை யுண்மையேயன்று முபாசகநிட்டையென்றுணர்வாய். (கூஅ)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்கு மாயையதாம், வாதனையொழிந்துங் குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற் பினுஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுத லன்றியே வீட்டைத் தானடைந்திடுதலே யின்றும், ஏதமிலருளிலுண்மை நிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத்தர்களே. (கூகூ)

சீவனிம்மாயைதனின் முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடுவோவின், மேவலிற்சீவன் றனக்கத்வருளு மெய்ம்முத்தன்றனக்கு மாயையுமில், சீவன் முத்தனுக்கேரியின் கரைமீதிற் றிகழ்ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிது திக்கையறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவ சீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப் புசித்ததேயின்றும், இந்த விவ்வுலகிது புசித்திடுகென் றிந்நெறியோர் கணின்றிறைஞ்சித், தந்திடினுணவு மளவின்றிப் புசிக்குஞ் சமித்ததுமலமதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும் பந்தமாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றதுகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியா

ந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குதல் குறியே. (எஉ)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றெக்கி லகப்படாதென்றுநின் றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெக்கில் வந்தகப்பட்டுநின் றிலகும், அருண்மருணடுவா மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வை யொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோ வடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார் வையொன்றுக்கே. (எங)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும் பாம்பும் வெள்ளி யுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டான மிலங்கிடிலி லாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம் வந்துதித்த விச்சீவன் முத்த ருக்குலகமின்றுதித்தல், † கழுதிரதம்போற் காட்சிமாத்திரமாய்க் கவும் விவகாரமேயின்றும். (எச)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழி த்தால், கனவிதென் றுணருமாங்கவர்தமக்குக் கனவுவந்துதவுதலு ண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவு மாத்திரமாய்க் காணுறுமற்றது போலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன் முத்தருக்குக் காணன்மாத்திரம தாய் நிகழும். (எரு)

சொற்பனமதனிற் கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிர நடுவே, நிற்பனபோலு மருண் மருணடுவே நின்றிடும் பிரணவவடி வம், சிற்பரசீவன்முத்த னவ்வடிவாய்ச் செக மிதுஞ்சிவமதுந் தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழதபோ னிலத் தடியின்றியே நிகழும். (எசு)

வெர்துறுபடமும் வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங் கானலிற் சலமும், இந்திரதனுவுங் கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்கு முன்னி

* ஆரோபிதம்-ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்,—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. † கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்

ருந்த, மூந்துறுகடமுங் கடமதையெடுத்து முடிந்தபின் றிகிரியிற் சுற்றும், கந்துறுநகரும்போன் முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய் நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச் சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்சுடவ ளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவேநணுகிடாதென்று நின்றிலகும், புண்ணியசீவன்முத்தர்தம் வடிவம்பொற்பு றவ்வடிவு கண்டளவே, விண்ணின்மண்ணி நிற்பாதலத்தினினுள்ளோர்வியப் பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினனையொப்பவராய் மூன்றுகாலமு முணர் ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்த வராய், மூன்றுநற்காண்டமுந் தெரிந்தவராய்மூன்று சிற்பதமுமுற் றவராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங் கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமு மகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருகமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித்
தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதறீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனை கடந்துசெய்தங்குநிறுத்தவல்லவராய்.

பிரணவவமுதே புசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மர ணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதே தோன்றிப், புர ணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்குருவைச், சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
ஏகநின்றகத்தித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனைதிடமாய்
ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்தினிற்சகசமேபிறந்து. ()

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனாலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டதனால்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அந)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி
அன்னியரூபநோகுதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ()

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அரு)

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவமுதம்
அமையநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும்
சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்புரியும்[ள்ளும்.
அமைதியைவிட்டன்மேற்கொளாதென்பதறிந்ததைநியமமாய்க்கொ

புரிசடையோனுக் கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்தியபொரு ளதேவேண்டும், திரிவின்றி யொன்றாய்ப் பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தை வேண்டிடிற்பொருளு மறமதாயீட்ட வேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத்தொழுங்கினிற்புசித்தா லுளத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனி னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத்
தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த வியற்கையேயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானநற்*பயிக்கமவர்மனைதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமல். ()

* பயிக்கம் என்பது பிச்சை.

சடுத்தலமதினு மிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத் தருந்திய பின், கொடுத்தவன்றானுங் கொடுத்திடுபொருளுங்கொள்ளுவோன் றானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கியகற்றியவ்வோ மயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிலனைத்தும் * விமல † வோ மயமதாய்விடுமே (அக)

இன்னதன்மையவாஞ் சுத்தபாவனையி லிரும்பிரா ரத்தம்போ யொளித்துத், தன்னதுணின்றிங் கிடைவிடாதூறுந் தக்கதோர்பிர ணவவமுதம், அன்னதையருந்தி முன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமய மாகி, இந்நிலமதனிற் ‡ றோற்றன்மாத்திரமா யியங்குதல்சீவன்முத் தியதே. (கூ0)

அறிவிலாக்குழந்தைப் பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமா ரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தை யருந்துதல்கண்டு மதினசை சகசமாயலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயை யினுணவை, அறிவிலாச்சீவரருந்துதல்கண்டு மதினசைசகசமாயின் றாம். (கூக)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடைவிடாதூறும்
கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக்களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின்
பினமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடுமோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே

உபயநல்லமுதே புசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி, அப யமென்றுரைக்கு முயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை நோக்கி, உபயவந்நெறியின் பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சுருதிநின்றுரை

* விமலம் என்பது மலநீக்கம்.

† ஓம்-பிரணவம்.

‡ தோற்றல்மாத்திரம் என்பது சட்சு நீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம் முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படாராம்

கும், அபயமற்ெருன்று மிலாதவிந்நெறியே யனுக்கிரகம் புரிந்திடு மால். (கூரு)

இந்நிலைசின்ஞட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்தும்
தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலென்
றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென் றுணர்வாய்.

என்றெனையாண்ட விருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும் விளக்கி வாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்த நெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங் காணமுஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தாஞய், நின்றனள்கண்டேனிதற்குக் கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (கூகு)

சுத்தசாதகம் முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட - க0க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் கொஞ்சமொன்றுமில்.

வேறு.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கணடத்து மதற்காதாரமாகினாளை
விமலருளத்தகலாளையெனையோர் பொருளாயாண்டவிஞ்சையாளை
நிமலமுதுகிரியிலமர் பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை [தும்.
முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப்பணிந்திடுவாமூன்றுபோ

வேறு.

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே
ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (௩)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனென்றே
அன்னான்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின்னாசான்முன்னுருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன்னான்வினையுமுடையோனே வகுத்தவிந்நூற்குரியவனாம். (௧)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக்
கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (௨)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும்
பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமலதுமற்றொன்று லுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (௪)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குதனதுமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (௫)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக. (௬)

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றனும்வேறொன்று லெய்தாதெய்திற்றயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவ்வினையுறும்
அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானுயே யுணருங்குருவினருளாலே. (கூ)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
முந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (க0)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல்
தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமுறை
அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுறப்பளவும்
பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.()

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென்
றுனவவையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில்

ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (கரு)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன்றனனுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (கச)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றேன்றுமதிலேவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றும்புருடன்காலபரந்தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில்
இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவானுல்
கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகரையும். (கரு)

உலகமிலங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும்
குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கஎ)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனுற்சொரூபக் ○ காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றிநோக்கிலெக்காறு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். ○ காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனேயாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (௧௯)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த னாகமதத்தாற்றன்னிழலை
ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (௨௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றாம்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவிநினைவைமுப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம்
ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (௨௧)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானாந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனாற்றானே தானிகழும். (௨௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில்
நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு
மென்றுகண்டோன்மூன்றாம்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றோ. (௨௩)

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப்
படிகமலையிற்சுணங்கனைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (௨௪)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையைநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றாயகற்றி
எந்தப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக.

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாம்
வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உசு)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்கால்பரமதினின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும்
அதிகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிராசதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்
ஒதியதமசுகுணத்தினு லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உஅ)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டு முடனியம்புமாயைபின்னையுமே
கவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானெழுங்கில்
சிவையினருளாணியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (உகூ)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சீவசுழுத்திபாநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா ழுண்மைஞானகுருவொன்றே. (௩௰)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைறசதனுகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்

உனவரியசிவனனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவெரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (ரு௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்திரியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (ரு௨)

வேறு.

பிண்டந்தானாய் நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்த வனுபவத்தில், அண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றும்போற்சித்தொன்றேயாம். (ரு௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில்
போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிச்சர்வஞ்ஞத்வாதி
போதம்போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (ரு௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின்
தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்
பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணுப்பினைநீங்கில்
அந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (ரு௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடனிட்த்தப்
போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். ()

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம்
ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணக்கனுேத்தால்
சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணக்கனெவ்வக்
கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழன்றுதபினையிறாய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானயேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியின னின்றுகூறுநிலைகேளாய். (௩௮)

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன். (௩௯)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன்.

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும்
இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன். ()

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானுவாய்
எனதுசத்திதன்னாலே யின்னனன்னனிதுவதுமர்

றெனதுபிறரதிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணேயான்றனே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனுனையங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானுய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானுய்
அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானுய்
அங்குத்துணியுமதிநானு யபிமானங்காரமுநானுய். (சஙு)

சித்தநானுய்ச்சத்தமுன்னுய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக
ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானுய்
சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனுதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானுய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானுய்நரர்நானு யூர்வநீருறைவநானுய்
வெம்புமிருகங்களுநானுய் விகங்கமொடுதாபரநானுய்
அம்புநானுய்ப்புவிநானு யனலுநானுய்வளிநானுய்த்
தம்பவாகாயமுநானுய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (சரு)

தந்தைநானுய்த்தாய்நானுய்த் தனையர்நானுய்த்தமர்நானுய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
விந்தைபுரிபூடணநானுய் வீடுதாதாபொருளுனுய்
புந்திமகிழ்கூர்தலுநானுய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சசு)

தோற்றநானுய்த்திதிநானுய்த் துடைத்தனுய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானுயிவையைந்துள்
சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல்
தேற்றமானசத்தியினுற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சஎ)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேருகத்தோன்ருதின்
பங்கற்றெளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கற்றெளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஅ)

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினாலே
எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்கேன்.

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாயென்னுள்யான்மகிழ்கேன். (ருO)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறுஞ்சுவகதமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (ருக)

என்னையெனதுநினைவினு லிதுவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்
என்னையெனதுநினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (ருஉ)

எல்லாநானுயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச
எல்லாநானுய்ப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (ருந)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுகக்கடலை
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

---

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அந்தவூழேநின்றிடுமெற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமோல்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா
அந்தவூழேநின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். ()

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும்
நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்
வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே. ()

விடயமீதி * லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே
தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (கூஎ)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மாசார்பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம்
ஏதாகிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (கூஅ)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக் கண்டுமுணங்கைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர்
போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியையொக்கும். ()

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்
உயர்நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர்
பயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றுமுழலுமற்றையரே. (சுo)

* உபரதி - வெறுப்பு.

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில்
சனனமரணவித்தான தருநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில்
கனநற்பரயானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா
மனனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (சுக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமாளுலும்
தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால்.

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும்
மருளையிலரேதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே
தெருளையுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
தெருளையுடையோரேதுணிவாய்த்தேருமவர்சொன்னடையினுமே.

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின்
கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும்பாழ்கடந்து
தொத்துமற்றென்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே
அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
போகமதனைமேவுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். ()

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினுலெவ்விடத்தும்
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா
தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரே. (சுசு)

---

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

சுணங்கன்றனது ரசமிதென்றே தோன்றவறியா தெலும்பின்கண், இணங்கிமகிழு மதினின்ப மெய்தும்வழிகா ணுதென்போல், பிணங்களெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப்போகந் தனைவிரும்பும், குணங்கொள்ளுஞானி யொருவனுமே கொள்ளானின்புண் டெனப்போகம். (சுஎ)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேதின்பென்றே
உள்ளமகிழுமசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே.()

ஊனதாகிநிற்போர்க்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின்
ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞானிதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றாதே. (சுகூ)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமென்பார். (எ0)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூறுமுரையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோவென்றும் * புரணமியல்பானுல். ()

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லினுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. ()

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

இயமநியமமியற்றும லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொரூபாநந்தமதுந் தோன்றாதிருளுமாறாது
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர்

தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றனதென்னாக்
கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கையதுவேவாதனையாம். (௭௪)

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூறாக்கிக்
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத்
தொடர்ந்துபோகங்கலங்கியிடுந் தொடர்ந்தேநிற்கிற்றேறினதில்
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (௭௫)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க னையந்தோன்றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ணையந்தோன்றாதுணர்ந்தோர்க்கே. ( )

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றுமதுபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந்
தகர்த்தபடியேநின்றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. (௭௭)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில்
கேடதானகளிம்பென்றுங்கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க்
கீடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமோல். (௭அ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே

விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானோரைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே.

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றுமதுபோல
எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (௮௦)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல
அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில்
செறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. ()

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவையன்றிப்
புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தநினையாரென்போலும்
வரைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும்
கரையில்கருமந்தன்னாலே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (௮௨

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே
* நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தவெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்னோரைக்
கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னமிரம்பவே
அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின்
இனியகுருவினருளாலே யிருணீங்கியானந்தம்
நனியுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. ()

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர்
ஊனமனையோருரைத்திடின் மற்றொன்றேகுற்றமனையுடையோர்க்

---

* நடலை எ-து பொய்.

னைமுடையதுறவியற்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டும்
ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அ௫)

அபரஞானமுயர்குருவா லலயந்திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே
சபலமாகநீங்கிடத்திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். ()

அந்தமுகத்தின்புறவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (அஎ)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடு வதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையையிதயமொத்துப்பிறர் தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின். மோகத்துறைவோ ரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் * பதிதரென்றே. (அஅ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபாத் தேசமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழெழன்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழெழன்றிடுவர். (அ௯)

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென்றுமாறுத விருளின்றிமிரைத்தானறுக்கும்
இதுவேஞானானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. ()

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானாகி

---

* பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

அந்தநடுமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (௯௧)

வேறு.

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே ணின்றதுசிருட்டிமுன்னானாய்
நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து
நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுநிசமே. (௯௨)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய்
அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய்
அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதா யனுதியாயனிர்வசனமதாய்
அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநானாகியசோகம் (௯௩)

பரசொரூபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினாபின்னமுமலதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த் [ய்ப்
நிரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதா
பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (௯௪)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்திலிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரபஞ்சமருந்தியுமிவையின்
உணிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சசூதகமுமுண்டெனக்கேயிவைதீரா [தே.
துணிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்

என்னையேதோன்றாவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞான மாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்திடாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானேனெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௯௫)

இத்தகைசூதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வை

த்தெனைக்கண்டபொழ்செய்ததந்தோமலையையேநம்பியுமுலகில், இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவறியேன். (கஎ)

வேறு.

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
 வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
 காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
 சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
 எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (கஅ)

ஆக பாயிரம் உட்பட-கOO.

விஞ்ஞானசாரம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியயானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம். (க)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றாகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப்படியேயென்னாவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டுநீ
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு
மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம்
கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவாணினைத்திடுதல்
சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத லொழிலாலெஃதைச்செய்திடுதல்
இல்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தலொழில்புரிதல்
நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினென்றையுமே. (௪)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நானாவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தானுஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானே தான்றானே
தானுங்கருவியினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதரூபம். (௬)

இன்னானன்னானிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
தன்னானந்தலீலையினாற் றன்னைத்தானே தன்னிடத்தில்
அன்னானின்னானதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னாநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிந்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைசித்தாநம்மி விலகுமிந்தவுலகமே. (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றானுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனாற் றானேயனைத்தும்வேறில்லை. (௯)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றானுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தமதுசொரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (கO)

அநந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதைப்பார்க்கின்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே
அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலபந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (கக)

மையேமிகுநித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்றாதவர்க்கே புகலவேண்டுநனவுணர்ந்தோர்
மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்சற்குருவன்றிப் [ம்.
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்தோன்றாதொருக்காலு

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணாதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதிக்கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயுரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதிக்கில். (கஉ)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (கஈ)

நனவிற்றானேரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தால்
கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினுமுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (கரு)

கனவிற்ரோன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுணர்ந்தக்கால், நனவில் விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத் தகைமைபோல், நனவிற்ரோன்றுஞ் சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே, நனவிற்ரோன்றியிடுங்காலை நமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (கசு)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான்
மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனீங்காதிருப்பார். (கஎ)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசுங்கனவடைந்து
மங்காப்புலைத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின்
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்
இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (கஅ)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக்
கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின்
நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின்
நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும். (கசு)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினக்
கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின்
நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்றாயுணர்ந்தோரதினின்று
நனவைநோக்கிநினைவுகொடு நாடின்முனம்போற்ரோன்றியிடும். ()

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம்
சிறக்குமெய்போற்ரோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடுமஃதின்
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப்
பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்

சொரூபநமதுண்டாகையினாற் றோன்றுநானாவிதசகநம்
சொரூபமிலதேவிலையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. ()

படிக்கத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமையேபோன்
முடிவினமதுசொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (உ௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின்
பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்
பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடுமுலகம்
ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (உ௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
யூகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புமின்றோன்றும். (உ௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (உ௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம்
இடங்கொள்சொரூபத்தையுங் காட்டாதிருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின்
மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும்
பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில்
பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். ()

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னுசிகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (ந0)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால்
நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (நக)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பாதனையிருவகையாய்
மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர்
மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். ()

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (நந)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின்
தரையிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின்
புரையிலதுவாமூவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். (நச)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிறென்றிந்தவிருவகையும்
முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல்

கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம்
முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௫௫)

அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய் விளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற் றான்விளங்கு மந்தச் சச்சிதானந்தம், அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போ லதுதோன்றில், அகிலந்தோன்றா ததனின்மறைந் ததனாலகிலமசத்தாமே. (௫௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறுதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை
முத்திதானுஞ்சகம்வேறின் மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௫௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம
பொல்லாப்பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய்
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௫௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி
நல்லாருணருஞானநூநவின்று விசாரஞ்செய்வதுவும் [கும்
பொல்லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்
இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. ()

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்நிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௬௦)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடுமிடத்திலிவைநிகழும். (௬௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன்றுமிவைகளிலவாகிச்
சொரூபமொன்றேநிகழ்தலினற் சொன்னவிவைகளைவகையும்
சொரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (௪௨)

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பர மார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்து மாதலினல், பவகாரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும், பவகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன் றின்றிச் சிவந்தோன்றும். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும்
இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின்
எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா
தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். (௪௪)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (௪௫)

சகமதென்பதில்லையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும்
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு
மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (௪௬)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (௪௭)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம்
தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று

தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவுவேறெனவுன்னி
தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடாம். ()

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (௪௯)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (௫௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௫௧)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின்
றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். (௫௨)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமவ் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
ஒளியேயன்றிவேறுமோ வொளியையறியாருலகென்பர்
ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனால்
ஒளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (௫௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
மாயைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௫௪)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேருய்க்காணுமஃதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்ருயே. (ருரு)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனுலே
தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலதங்கம்
தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேருகிவிளங்கிடுமோ. (ருசு)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிலுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். (ருஎ)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறிந்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனுலெல்லாநாமாகும். (ருஅ)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்குவிகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (ருகூ)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றென்றுமென்னிலொன்றுகெடும்
ஒன்றேயென்றவாதிகட்கு மோதுமிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றேயிரண்டுமாமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. (சுO)

விகற்பமிலதுமுதற்றேன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பீலிதோன்றுதல்போல்

விகற்பமதிற்றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானேயே. (சுக)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (சுஉ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல்' விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (சுங)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகர்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (சுச)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (சுரு)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம். (சுசு)

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (சுஎ)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௬௮)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். (௭௦)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (௭௨)

நினைவுநீங்கிலுறாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக. (௭௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்

நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௪)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறைந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். (௭௫)

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும் (௭௬)

* அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். (௭௭)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும்வாதனையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா.

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
முமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (௭௯)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்

* அதிட்டானம்-உண்மை.

அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ0)

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிடுக. ()

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அஉ)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவியடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அஙு)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (அச)

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லநீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச் சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அரு)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்போம்.

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்விளங்கியிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும். ()

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிலேணுக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. (அஅ)

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபர்தானேபகுத்துநிற்கும். ()

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப், பகு
த்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று, வகுத்து
மாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன் றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்ட
திவனெனினுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியைப்பார்த்தே. (கூ0)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனுகா னந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதுநானென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

---

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோ
பவம், அனுக்கிரகம் என்பனவாம்,

நிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனால்விரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா ளென்னையாள்விருத்தவம்பிகையும். ()

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின் றிந்தோ வென்றாள்யான்கண்டேன். ()

கொக்குமிரைதேருதலினருட் குருவினருளிலியானோக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கரு)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினாளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. ()

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லென்னையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. ()

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணமலேங்கினதும்
தனதுகணிற்றேன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே.()

என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன் றுகிடப்போற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுனைமயேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னைமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென் றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்கவெனைப்போலெல்லோர்களும்வாழ்க.()

வேறு.

ஏரூரும்விருத்தகிரிக்குமாரதேவெனுமுனிவனிசைக்குநாவாய்க்
காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தேகழறுமிந்தச்
சீரூருமத்துவிதவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர்திகழ்பாரென்னும்
தேரூருஞ்சிவனுணைமுத்திபெறலுண்மையிதுதிண்ணந்தானே. ()

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௫.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)
பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)
அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (௩)
இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)
வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (௫)
அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (௬)
குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (௭)
முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. (௮)
தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (௯)
தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௦)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)

தங்குநினைவதனைச் சாராது நீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (க௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (க௩)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. (க௪)

சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (க௫)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (க௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (க௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (க௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (க௯)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨0)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (௨க)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிறித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (உச)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (உரு)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (உசு)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (உஎ)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (உஅ)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடைத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (உகூ)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (ஙூ0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (ஙூக)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (ஙூஉ)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (ஙூஙூ)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (ஙூச)

சீவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனேருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்போர்நீக்கிற் றிகையேனென்றினைக்குறித்தும். (ஙூரு)

---

* நியதி - களைதல்.

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயானக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪0)

ஓரிடத்திற்கூவு முரையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றூனறிய வறிவிந்திரியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (௪௮)

சங்கற்பம்வேறாகிற் றுன்பதினாலும்வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (சகூ)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (ருo)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (ருக)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (ருஉ)

ஓரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டாற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (ருஙு)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றோ. (ருச)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (ருரு)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னனந்தலேசமதே. (ருசு)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (ருஎ)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (ருஅ)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வே ளொருருக்கரசாகக்
கருதுவனோவதிலொன்றுங் கலங்காதிருந்தனமே (ருகூ)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (சுo)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (சுக)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)
தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)
முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)
வாரிபலவடிவான வாறுபோஞ்சங்கற்ப
நேரினூற்றூன்றூனே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (௬௫)
சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றோர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)
சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௬௭)
தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)
சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைபோற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (௬௯)
சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭0)
அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௭௧)
தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (௭௨)
சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௩)
சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௪)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (எரு)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எசு)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானுவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எகூ)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கினின்றனமே. (அ0)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிறிந்தென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
நிலைபிறிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (அங)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அச)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அரு)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (அசு)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (அஎ)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அஅ)

வீடுபந்தமென்றிடுதென் மித்தையேயாதலினு
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அகூ)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (கூ0)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (கூக)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (கூஉ)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (கூ௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (கூச)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (கூரு)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தாணுயிருந்தனமே. (கூ௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே. (கூஎ)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிவிதை மாயாவாதமதென்பர். (கூஅ)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (கூகூ)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (க00)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். (க0க)

மூமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (கOஉ)

பிரமாணுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே

குலமுஞ்செல்வமுங் குழருங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத் தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்மை யம்மானே
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானே
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானே
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானே
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானே
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானே
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானே
முதுகிரியிற்றவ முயலென்று னம்மானே
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானே
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானே (௩0)

மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானே
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானே
அவள்விளக்கநன்று யனுபவ மம்மானே
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானே
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானே
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானே
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானே
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானே
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானே
இருமுதலென்ற விழுவுகா னம்மானே (௪0)

ஒன்றுநின்முத்தியு மொன்றுமென் றம்மானே
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானே
பின்னையுவிருமுதல் பேசாம லம்மானே
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானே
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானே
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானே
சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே

சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானை
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானை
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானை

இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானை
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானை
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானை
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானை
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே னம்மானை
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானை
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானை
நிஜமாய்நோக்கிடிவிரண்டாய் நிகழுங்கா ணம்மானை
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானை
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானை

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானை
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானை
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு மம்மானை
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானை
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானை
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானை
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானை
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானை
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானை
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானை

என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானை
எல்லாஞ்சத்துசித் தின்பங்கா ணம்மானை
என்னாலெல்லையுங்கண் டெய்தினே னம்மானை
இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானை

எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே
நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்னணுவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
எதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே
என்னுனையெனையின்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே னம்மானே
என்னையறியாம லிவ்வள வம்மானே
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே.

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற் பந்தமும், உபசங்காரத்தின் முத்தியும், சித்தாந்த மாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்றதெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்த மென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ் செயவொணாத பின்னா சத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயை தோன்றும்; அதில் ஊர்த்த மாயையினின்றும் பாதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்று வியோமந்தோன்றும்; அதிற்காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன் றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான் தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும் ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தச் சத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டு கூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்கு கூறாகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங் கூட்டப் பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரணதூல பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்கணாலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவ

மிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக (௩௦) இவையேபந்தம் இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம்; இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து, சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, ஆங்காரமூன்றுஞ் சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும் காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம் சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற்கன்மநீங்கும்; பின்னாசத்தி, உபசாந்தம், இதிற்சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆகவவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்களை அனேக ஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தியனாய், நித்தியா நித்துவத்து விவேகம். இகமூத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவர பக்குவமுடையோர் மேற்செனனமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாகயிருக்கும்; இதற்குத்தொகை எப்படியெனில்:—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனை யென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகபத்து: இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகை யெப்படியெனில்.—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனேகூடி விளங்குமெனக் காண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம்மாயாசம்பந்தமெனக்காண்கை· மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக்காண்கை:சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக் காண்கை: சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக் காண்கை: பிர்ம்மரூபமாவது

மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்கு மதிட்டானம் பிரமமெனக்கா ண்கை: பிர்ம்மதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ் சீவனும் பிரமமாகத்தானே காண் கை: தேகக்கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிற போதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேகக்கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தை யடைகை: இதுவகையாகிய மனனம் இனி விரிவு எப்படியெனில்:—சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஒரேகாந்தத்திலிருந்து சித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும் வகை: மாயாரூபமாவது இதுவென்று காணப் பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதெரிச னையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூப மாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை; இனி மாயாசுத்தி யாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப் பட்ட உண்டாய் விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை:சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனேவி ளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்பு சொல்லப்பட் டஇரண்டங்கிசமு மாயாசம்மந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மை யென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை: சீவதெரிசனை யாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிர மத்தைப்பற்றிநிற்கை: இது சாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச் சச்சிதானந்த மயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணு கக்கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூ பமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ் சீவனுக்கு மதிட்டான மாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இது சொற்பனவவத்தை பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, சிளிஞ்சில்,

கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாநின்ற சீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல்விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்குரியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்த சொரூபமேயாய்க்காண்கை: இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்ட வாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை: இது துரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்று தசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப்பிரமகைவல்லியமடையில் அப்போது பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசை பய மிரண்டுள் தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறொன்று மில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகச நிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையென்வுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியயில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ங)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ரு)

அனுபவம்பதிந்தகாலே யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானம்பதிந்தகாலே யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனுணதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலே நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலேத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திதானேயாரு யொருதலந்தானேயாருய்
ஒருவங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருலிங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருவின்பந்தானேயாரு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (கO)

அஞதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அஞதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அஞதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அஞதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீதகோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராக்யம், சீவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு திருமேனி எனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியாநித்திய வத்துவிவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோக விராகம் சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும் ஓரோர் அசாத்திய வியாதியை யுடையவனுக்குக் கண்ட வக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய அவுடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ் சோதித்து அனுக்கிரகம்பண்ண வேணுமென்றாலும் ஓரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொண்டவனுக்கு விழுந்த துறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில்பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்

போல அதீதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப் பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்து கண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமேயெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானார்? இந்த நானாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் செனனமரணம் வந்தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்? இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானென்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானென்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம் பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்ன பிரகாசியாநிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்றும் தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில்? சுவாமி? உலகமெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்

நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீ வேறோவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படி யாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப் பிறித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி?, அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக் காணேன், ஆனால் நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானதுநானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப்பட்டது போல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம் ஆனாலிந்தநினைவு வேறே சத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்குவேறேசத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கேதோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே,ஆனால் நாமுன்னம்எல்லாநீயேயென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றிற்றே, இப்போது எல்லாம் நானேயென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படியாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே திரிவுபண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படியிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாதது போல், உலக முயிர் பரமென்பது ஒருக்காலுமில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்த முத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மற்றைநாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்

லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற்பத்தை யுடைய ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற் பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகியபிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என் னைவிட வேறல்லவென்று காணுததிரிவினாலே எனக்குச் சனனமர ணம், எல்லாம் நானே யென்றறியில் செனன மரணமில்லை: இப் படி மற்றைநாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற் று; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடி விலே சொல்லுவது மிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியே யாகில் இதுவே உபதேச சித்தாந்தம் என்று இதிர் கலக்கமில்லா மல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
ஏதமதாகு மெதனாலென்னில்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகிய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோதே
எத்தனம்பண்ணா திருப்பவன்றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமெட்ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிரம

சித்திக்கங்களுஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது கருதிமாருக
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடியான நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவினிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையும்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதாம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மின்
இடமுமழியா விடமேயிடமாம்

பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழாம்
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்கள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகும்
எதினுலென்னி லியம்பிடுமோயா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
அன்றியுநன்கு யறிந்தவிடத்தில்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினுல்
இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்

அறிந்திடுமதனு லறிவானந்தம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகும்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
புருடார்த்தமாகப் புகலுன்கினிலும்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வேத
முடிவினின்மொழியு மொய்ங்நெறியதனில்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்குச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேதம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்தப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்

---

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
ஒருவன்கூவு முரையதுதானே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமும்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதாம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி
விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்றா
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையும்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொரூபத்தில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமென்

றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளும்
விளங்கிடுமவைவை விளம்பிடக்கேண்மின்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிராம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமாம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளும்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டில்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகும்
சீவனேவேக தேசவிடயம்
இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடைய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
விட்டிடனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரும்
இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறுகத்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையைக்
கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி லுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி

மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றோன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாலஃதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுவிவற்றுக்

கதீதனேதானு கையிலவையின்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூபம்
தன்னுடையசந்நி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றானனுவாய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரம
சித்தியதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுனிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன் றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமுதன்றே

எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
தடங்கிநின் றிடுமூன் றக்கரம்போலும்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
கடமடமகதா காயமெனவே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையில்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கில்
ஏகமேயா மித்தகைபோல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன் றும்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
றுரைத்திடப்பட்ட வுருப்பெயர்மயமா
மாயைதோன் றும் வகையேதென்னில்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணும்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
என்றெனிலந்த வெறிற்சொரூபற்குப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகையே
சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியில்
கதிரொளிதோன் றுங் கானலேபோலப்

---

* உபக்கிரமம் - எடுக்குந்துறை.

பேசவொண்ணாத பின்னாசத்தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்மூப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
திரிகுணசமூகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இத்தகைபின்னா விருஞ்சத்திதன்னில்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான

தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கும்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தில்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போலப்
பின்னுசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
அபினுசத்தி லடைந்திடுமுத்தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்ன
அருமறையோது மதுவறியாமல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயாம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயாம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
பின்னுசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையன்றிப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமையே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்றாய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்றாய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்
பின்னுசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்

உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளும்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
விளங்கிற்றங்கிலே விட்டுநீங்காது
நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
மலர்ந்தினுநாயை வளப்பமதுடைய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாகம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகும்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொருள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனுமம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுஞ்சிவமதை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதினேக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலும்
அவையினின்மூல மாணவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரும்

---

* அறுவைக்கு - சீலைக்கு.

சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன் றென்மையிலேநின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
பொருததுபோலும் புகன்றிடுமிர்யைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநோர்நீக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரெனத்தேடி யரற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனுகும்
அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரியன்
ஆமென் றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவையினிற்றேன்றும்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமாதி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலும்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்

இத்தகைநெறியை யெய்திப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியாம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெறி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு மீசனுமுயிரும்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிவு
ஒருமுதலென்ற வொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனுன்முந்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
சூத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலகம்

நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகும்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
நாமாரிந்த நானுவிதமாம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
தெவரிணையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
நாமலசித்தே நமதுருவகிலம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடிவே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியல்பில்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமூன்றும்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகித்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிறவி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டாம்

அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீபம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
ஆசானருளி லருமறையந்த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுடனே
கட்செவியென்றல் காணுதலிதின்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
கனவதுபோலக் காண்டிமெவையாய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னில்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்று
தனைவேருகத் தானுணர்ந்திடலின்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவநாமென்
றிருளகன்றுறுதி யிதயத்துதித்துக்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகும்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னுள
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டுச்
சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

நஞ்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்றும்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயுள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கேது
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபின்ன பாவமாயொன்றாய்
சிற்சத்திநிற்குஞ் செகசத்தியதும்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமாய்
சாத்துவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றுக்கியசாயை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராசத
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்கக்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகும்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழும்

இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிவில்லை
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாசம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுருதி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன்றே
நானுரெனவே ஞானநற்குருவை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரமம்
நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
அரசன்றன்சே யடாதார்சேரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவனை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேகி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கணம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
சாக்கிரமதனிற் றக்கிடும்பொருளில்
நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே
நின்மலநிலையந் நிலையினினோக்கின்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞானம்
நோக்கிடுஞாதரு நுவலுமிம்மூன்றும்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கும்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினால்

அபினுபாவ மாயேகமுமாம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவில்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினில்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கணமே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கும்
இவையேசுருதி யெழ்லாகமமாம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தாய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளால்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழும்
இதனுனுமே யிருஞ்சிவமாகும்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயும்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதற்றுக்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாகச்
சீவனைப்போலத் தியங்கினையினீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
கண்டிடைம்பொருளுங் கரையுநாமாக
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கில்
விளம்புமைம்பொருளும் வேறாய்விளங்கும்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கும்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தறிவே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடும்
வரையுநிற்றிடில் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேயின்றால்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே னெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமறச் சிவையேயுனதின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்
தானிகழ்முத்தி தானுனவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்

திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளைத்
தீரவகற்றிச் சிவமதினுமே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோதே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
நினைவுரூபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின்னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளும்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தில்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தில்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வகை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
றைவகைப்பொருளு மனுதியேநிகழும்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின்னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கும்
நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
அதனுலிரண்டு மனுதியதாகும்
நிஜசொரூபர்க்கு நிகழ்பந்தமுத்தி

ஒருகாலமுமி லுளகினைவதனின்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருடன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
ஒன்ருய்க்கண்டே னுறுதியதாக
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்தியதை
இதனுலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூடா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானும்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டும்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயாம்
நமதருளாலே நன்ருயறிந்தாய்
இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கும்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளில்
† திரிவைய மறத்தேர்ந்து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

---

* திரிவு—மயக்கம். † திரிவு—அஞ்ஞானம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குறுவிதனான், மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தலினாற், புருடன்முன்னேழுஞ் சுத்தமோரைந்தும்போமிதாற்சச்சிதாநந்தங், கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருவ நாமமதகற்றி னுள்ளசற் சிற்சுகந்தோன்றும், வளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால், விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்தாள், கிளக்குறுதவத்தோர் தரித்துறைவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற் றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந் தன்னையேகாணின் முரணாறுசராசரமெவையும், மெழுதருமறிவா விளங்குமென்றிசைத்தாளெழுபவந்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௩)

சொரூபமேதானென் றுணர்தரிற்பரனுந் துகளறுசீவனுஞ்சகமு, மருவுதன்னினைவி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்தம்வீடிலவா, மொருவுயிர்தானென் றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்றாள், கிரிதவப்பயனாய் வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோ னறிவினைக்கொடுப்போ னுமுப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளொடு தன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொரூபமின்னிலையிற் பேசுமுப்பொருள்களு மிலவாங், கிறியறவறிதி யென்றனள் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைபழுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளினையுணர்ந்தோர், கொருவுறு திருத்த லெலனையெனிற் கானலுறுசலமிலையெனவுணர்ந்தும், மருவவினுறு விகாரமேதென்னின் மலிகனவினிலுறுமென்றாள், திருதுசெய்மறையோர் பரவிய விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௬)

தடத்தின்மற்றதனிற் றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்லதுமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவர்சாட்சிகளா, மிடத்துறும்பினையிற் றோன்றுறுஞ் சிவமிங் கிருவர்சாட்சிகளுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தானுமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமர்தலாலவற்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்றாள்
கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. ()

ஓதருநாமமகற்றிடிற்றோன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
தீதறுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [தாள்
யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றே னிருளறவருள் புரிந்தளித்
கேதமறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

எஞ்சுறு முளத்தோடென்னை யாரென்றே யிரங்கியே திரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறழ்காத்துக் கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்து நீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்தாள், கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிட விருத்த கிரியமர் பெரியநாகியே.

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவக்ஷேத்திரக்கோவைத் திருவெண்பா.

திருமுதுகுன்றம்.

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்கி யரகரவென்
றித்தா ரணிதழைக்க வேத்தியே - யத்தா
பழமலைவா ணென்று பாடிப் பவத்தை
யெழமலைவார் பேறே யினிது. (க)

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்
சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்
சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்
தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம். (உ)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருகி நெஞ்சமே
போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்
கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல
மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும். (ங)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி
யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு
முரகா பரண வொளியா மொருவா
வுரகாப் பரண வுனை. (ச)

சத்தமுத லந்தின் றளையறுத்தாட் கொண்டேயுண்
மெத்துபொருட் டானுகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மானுர் கரத்தேந்து மன்னு கியநீயே
நானுப் பழமலைவா ணு. (௫)

மன்னருணை யோநமச்சி வாயகுரு ராயனது
பொன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ணு. (௬)

வாரேறுங் கொங்கை மலையரையன் பாவையொடு
தேரேறுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரேறும்
பாவங்க ளெல்லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தரது
நாவன் பழமலைவா ணன். (௭)

மாதர்கிளை மக்களெனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரென்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன். (௮)

விருப்பாய் முதுகுன்றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும் - பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
யுச்சிக்கே யாறுமோ டும். (௯)

குருநமசிவாய தேவசுவாமிகள் திருவண்ணுமலையிலே அருணு சலேசுரர் அநுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிய தமதாசிரியராகிய குகை நமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து துதித்து வருங்கால் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைந்து, இரதோற் சவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத் தரிசித்து, ஆராமை யால் அவ்வற்புதக்காட்சியையும் பெருமான் பாலிக்கும் திருவருட்

௧௭௨ சிவக்ஷேத்திரக்கோவைத்திருவெண்பா.

பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின் மேன்மையையும் இங் ஙனம் வியந்து புகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொரு தலங்களிலும் அம்பி கையைத் துதித்து அத்தேவியாரா லளிக்கப்படும் திருவமுதையுட் கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும் பெரிய நாயகியம்மையாரைத் தரிசித்து,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனா ரிடக்கிழத்தி — நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டு வா.

என்று துதித்தனர். அப்பொழுது பெரியநாயகியம்மையார் பால்யவடிவமாகத் தரிசனந்தந்தளித்து "ஏனப்பா என்னைப் பல வாற்றாலும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்" என்று கேட்டருள, சுவாமி கள் மிகக்களிகூர்ந்து;

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்றா விளமுலைமே லார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுந்துதித்து, அத்தேவியாரளித்த திருவமுதை அடியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தலத் திலே பெரியநாயகியம்மையார் விருத்தாம்பிகைவாலாம்பிகையென் னும் இரண்டு திருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி விளங்குகின்றனர். இதனை மேற்படி சுவாமிகள் சரித்திரக்கோ வையுட் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந்தீர்க்கும்பழமலைநாதற்குநற்பலிகொண்
டங்குற்றமென்றுகில்போக்கினள்வெற்றரையாகியந்தோ
விங்குற்றனையெனவெம்பெருமானிவ்விருநிலத்திற்
றங்குற்றம்பார்க்குமவருளரோவெனத்தாழ்ந்தனளே. (க)

குன்றாமுதுகுன்றுடையானிலாதவெண்கோவணத்தான்
றன்றாமரைக்கைவிரன்மூன்றுகாட்டித்தனங்குறித்து
நன்றாகவித்தனைபிச்சையுண்டோசொன்னறுநுதலா
யென்றானிரண்டத்தனையுளகோடியென்றிட்டனளே. (உ)

இப்பாத்திரந்தலைகீழாய்ப்பிடித்தனையென்னைமுனந்
தப்பாப்பலிகொண்டறிந்திலையோவெனத்தாழ்குழலாள்
செப்பார்பணைமுலையாய்நிலத்தேபலிசிந்தியிட்டா
யெப்பாத்திரத்திலுமிட்டறியாய்கொன்முன்னென்றனரே. (௩)

வேட்டனமாதுகைமாழ்த்திடமாமுதுவெற்பர்பலி
யோட்டினைநீதொடலாமோவெனவுமையுந்தொடலாம்
வீட்டினில்யானெனவேயவர்தாமிதுவேண்டுவைகொல்
யாட்டினின்பாலெனமூலமுமாமென்பதென்றெனரே. (௪)

மாண்டவெலும்பணிகோலமொடேபலிவாங்கிடுதற்
கீண்டுவருமுதுகுன்றுடையீருமையான்மிடற்றி
னீண்டவுகிருறுத்தாதணைவேனென்றுநீர்தலையைத்
தீண்டவுமதுபலிப்பாத்திரமென்சிரிக்கின்றதே. (௫)

வானோர்தொழுநின்பலிப்பாத்திரத்தைவனைந்ததுநீ
தானோவெனச்சக்கரந்தான்சுழற்றத்தகுங்குயத்தி
யானோர்குயவன்மெய்யென்றேமுதுகுன்றிறையியம்ப
நானோவொருசிற்றிடைச்சியென்றாளந்நறுநுதலே. (௬)

பங்கயமன்னவிழியார்முதுகுன்றர்பாத்திரத்தி
லங்கையிலையமொடுவெண்டுவீழநல்கையவென
வெங்கையில்வந்தெமதாகவேவழக்கென்றுசெட்டி
மங்கையர்தங்கட்கிருங்கூடலிலிடவைத்தனரே. (௭)

நீருக்குத்தக்கசடையார்முதுகுன்றர்நேடியுங்க
ளூருக்குட்பிச்சையென்றுற்றோமுண்டாயினுரைமினென்ன
வாருக்குத்தக்கமுலையாரதற்குளர்மற்றொருவர்
யாருக்குக்கிட்டுமதுசோறுநீர்கொளுமென்றனரே. (௮)

முழங்குந்துடியொடுபிச்சையென்றேமுதுகுன்றர்வரச்
சழங்குமுலைமுதியாளென்பலியெனத்தம்மனையில்
வழங்குமனமென்றனர்புறம்போந்துவளர்முலையாள்
விழுங்குமனம்பகற்போதுகொள்வாயென்றுவேண்டினளே. (௯)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சாடனநவரத்தினமாலையைப்பீடுபெறத்
தைச்சான்றுறைமங்கலமுறைசீவதயாபரனும்
பொய்ச்சார்பதனையொழிக்குஞ்செழும்புலியூர்ப்புனித
னற்சார்புசார்ந்தசிவப்பிரகாசநவமணியே.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணிமிடற்றன்கனன்மழுவீரன்
 முக்கணுண்டகைநினதெழில்கூர்
முகம்புலர்தலைக்கண்டெல்வனேந்தடியின்
 முனைப்பிறைக்கோடுகொண்டெழுது
விழுமணியரவநுழைசடாடவியின்
 விண்ணதித்தண்புனல்விடுப்ப
விரைவொடுகுளிர்ந்துமுகமலர்தலினன்
 மென்கொடியெனநினையுணர்ந்தேன்
செழுமணிநீலமழைமுகிறவழுஞ்
 சிலம்பெனும்புற்றினின்றூர்ந்து
திரைபொருகடற்பேர்ப்பெரும்படம்விரித்துத்
 தினமணியெனப்படுஞ்செங்கேழ்
கெழுமணியுமிழ்ந்துபேரிருடுரந்து
 கிடக்குமெய்ம்முடக்குமாசுணமாய்க்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

விழைவொடுநினக்குமாதுலன்மாமி
 வெற்புவேண்டுரு துதன்மருகன்
மேலெலாமெலும்புந்தோலுமாய்க்கிடத்தல்
 வெறுத்திடாதிளமைநாடாது

பழமலைதனக்குச்சாதியொப்பெனவே
பார்த்துனைக்கொடுத்ததுன்றந்தைப்
பணிமலையென்றோதன்மனையாட்டி
பயந்திடப்பெறுமகளென்றே
கழைவைரமுன்னருன்றுபுநடந்து
கடிதுபள்ளங்களின்வீழ்ந்து
கரைகளின்மெல்லவேறிவெண்ணுரைவாய்க்
கடையுறவளைந்துருத்திரைந்து
கிழவுருவிருத்தநதியெனப்பட்டுக்
கீர்த்திமூவுலகினும்போர்ப்பக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (உ)

காமமென்கின்றகதுவுவெந்தீயுங்
கடுஞ்சினமெனப்படுபுலியுங்
களிப்பெனுஞ்சிறுகட்புகர்முகப்புழைக்கைக்
கறையடிக்களிநல்யானையுமே
தாமிகுமெனதுமனமெனும்வனத்திற்
றனிவரல்வெருவினையாயிற்
றழலினின்றடிப்புலிகரிபுரிபோர்
தடுத்தவாண்டுணையொடும்வருவா
யீமவெள்ளெலும்பங்கிடப்படுமெனத்தா
னெலும்பணிகடவுண்மாநதியா
யிருந்துநல்லன்னங்கொண்டுமெய்வெளுப்ப
வினைதபுகங்கையையிகழ்ந்து
கீழ்மைசொல்கின்றதொன்றுமின்றாயிற்
கிடைக்குமோவிதன்குணமென்னக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ந)

சுட்டுதற்கரியநின்னைமெய்ஞ்ஞான
சொரூபியென்றருமறையனைத்துஞ்
சொல்லுவதுண்மையென்னநன்குணர்ந்தேன்
சுரந்தநின்றிருமுலைச்செழும்பால்
வட்டிலிற்கொச்சைப்பிள்ளைமுன்னுண்டு
வண்புகழ்ஞானசம்பந்த
வள்ளலென்றிடப்பேர்பெற்றரன்மொழிபோன்
மையறீர்செய்யுள்செய்தமையா
லெட்டிநற்றிகிரிபறித்தெறிந்தூரற்கா
லியானையையுருட்டிவாங்குதிரை
யெறிந்துசங்கதிர்த்துக்கொடுமரமுறித்திட்
டெதிர்ந்திடார்தமைவிடுத்தோடிக்
கிட்டினர்ப்புரட்டிமுருகவேள்பூதக்
கிளைப்பெருவெள்ளமொத்தெழுந்து
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ச)

உள்ளமென்மனையில்விருப்பொடுவெறுப்பா
முறுகுழிமேடுகணிரவி
யொழிவிலாவாய்மைமெழுக்கிணற்பூசி
யுயர்தருமனமென்னப்படுமோர்
பள்ளிமென்றவிசிலிருத்திநின்பதியைப்
பழுதில்யானெனப்படுநெல்லைப்
பழமலமாயைத்தவிடுமிபோக்கிப்
பாகஞ்செய்தென்றருத்திடுவாய்
துள்ளுமொண்மறிமான்முல்லையுளாயர்
சூழல்வெண்ணெய்க்குடமுருட்டித
துணைமுலைக்குவட்டின்மஞ்சண்மேற்படப்போய்த்
தோய்ந்துநின்ருடிளங்கயற்கட்

கிள்ளைமென்மொழியார் துகிலெடுத்தொளித்துக்
கேடில்சீர்க்கண்ணனுடுதல்போற்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ரு)
நாடினாருயிர்களாமெவற்றினுக்கு
நல்கியதந்தையுந்தாயும்
நம்பனுநீயுமல்லிர்நும்மூர்க்கே
நவின்றவம்முறையுளீர்நீவிர்
பாடியாரணஞ்சொலீண்டுமாய்வனதாம்
பரிந்துநீமடிமிசைக்கிடத்தப்
பழமலைதனதுபெயர்வலக்காதிற்
பகர்ந்தருள்செயப்பெறுஞ்செயலா
லோடியோர்காகமேறுபுகவிழ்த்த
வொருசிறுகரகநீர்தானு
மொருவனோர்செவியால்விடுத்தவப்புனலு
முமையொருபாகர்கட்டோன்றிக்
கேடிலாநந்தவுருவமாமெனையொக்
கின்றனவோவெனவதிர்த்துக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (சு)
தன்னொருமகன்வாகனத்தினைவெறுத்தோர்
தனயன்வாகனத்தினைவிரும்புந்
தண்மணிப்பணியுமதனையுள்வெருவித்
தான்வளராமதியமும்வாழ்
மின்னவிர்சடையான்றனைநினையன்றி
மேவுவானவரைநெஞ்சுன்னல்
விரிகதிர்விழுங்குமணியினைவிடுத்து
வெறுமணிகொள்ளுமாறன்றே

மன்னவர்மனிதர்சந்திரன்பரிதி
மகபதிமலரயன்மறலி
வானவர்வசுக்கள்சித்தர்கிம்புருடர்
மாதவர்விஞ்சையரசுரர்
இன்னரருரகர்மூழ்குபேரரவங்
கேட்டொருமுராரிபாய்சுருட்டக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)
படைத்திடுந்தொழிலோன்மறைச்சடங்கியற்றப்
பாவியேன்மனத்தினும்வலிய
பன்மணிகுயின்றசெம்பொனம்மியினின்
பதமலர்வைத்தகலாம
விடத்தினிலுனைவைத்தருளுநன்முன்னே
வியற்பகைமனைவியையிரந்தா
ணிளம்பிறைசூடுமிறையவன்பின்ன
ரெங்ஙனம்போயிரந்திடுவான்
கொடுத்தெனிலிடுபொன்புலவனுக்காரூர்க்
குளத்தினிற்பழமலையன்று
கொடுத்ததுநானேகொடுத்தனனென்னிற்
குளித்தகல்பவர்குளத்தெதல்லாங்
கிடைத்திடவொருகண்டருமெனக்கிதுசெய்
கின்றதற்புதங்கொலோவென்னக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (அ)
பண்டுநின்கொழுநன்றந்தையுந்தாயும்
பயந்ததன்னருமருந்தன்ன
பாலனைக்கொன்றுசமைத்திடக்கொள்ளும்
பாதகமொன்றுளங்கொண்டு

தொண்டர்தம்மனையிற்செல்வனென்றெழுநின்
சுதனழப்பொருதுநின்முலைப்பால்
சுரந்தமுதூட்டுமென்னைநீயாவாய்
தொழுதுபோய்ப்பிரித்திலையென்றோ
வண்டர்தங்கங்கையன்னமங்கதன்க
ணுடலதன்னைவந்தடையா
வாடியிங்கிதன்கணமர்வுறப்பெறலா
லடைந்துவான்கங்கையையிகழ்ந்து
கெண்டையொண்வாளையுடனெழக்குதிப்பக்
கிளைவளைக்கமுகின்மேற்றவழக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

புரிசடைக்காட்டுளாடவிட்டிளவம்
புலியினைச்சிறப்புலியொடுகோட்
புலிதொழவிருக்குமொருபெருந்தெய்வப்
புலிபணிமலையிளமானைப்
பரிவுறத்தொழுதுமருவியவதனாற்
பயமறச்சாதிகடனது
பாங்கர்வந்தெய்தப்பெற்றதென்றறிந்து
பசுவெலாமருவுறப்பெறுமே
சுரிகுழற்கயற்கட்பிறைநுதற்கனிவாய்த்
துடியிடைக்குவிமுலைத்தளிர்க்கைத்
துணைவிமுற்கங்கைபெயர்சொலக்கூசுஞ்
சுடர்மணிக்கட்செவிப்பணியான்
கிரிமகட்கெடுத்தகறைமிடற்றிறைவன்
கிளக்குமேற்புகழெனத்தோன்றிக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவற்குத்தக்கவிறுமாப்பெனுமொழியின்றியொரு
மறுவற்றதன்மனையாட்கேற்றதாமிறுமாப்பெனைக்
குறைவற்றநெற்கொண்டுலகேற்றனைப்பலிகொள்ளுமரன்
பெறவுற்றனையனையேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (க)

பத்தர்க்குநெஞ்சமலர்மீதிருத்திப்பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க்ககற்றுநின்பாதாம்புயமொருசெஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்குமெண்ணிமதியுடையேனென்பன்வார்சடையான்
பித்தர்க்குத்தங்குணநூலினுஞ்செம்மைபெரியம்மையே. (உ)

இழைபொறுத்தாற்பொறைதானென்பரானல்லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத்தார்புனன்முக்காற்பொறுக்கும்வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத்தார்நல்லியற்பகையார்மனைக்குற்றவொரு
பிழைபொறுத்தாய்நன்றுகாண்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே.(ங)

கையன்றுதாமரைகண்ணன்றிளமென்கயலெனவே
பொய்யன்றுகங்கையைநீரென்றுசாதிப்பர்போர்விடையார்
மெய்யென்றுநீகொண்டிரேலறலாயினென்மென்கையிடைப்
பெய்யென்றுபின்னையறிவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (ச)

பொன்வாங்குசெஞ்சடைப்பாம்புகள்சுற்றும்புதுமதியி
னன்வாங்குகோடுகிழிக்குநகுவெண்டலைபடுங்கன்
முன்வாங்குமெந்தைநின்பாதாம்புயத்தின்முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கிநில்லன்னமேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (ரு)

கடிநறுமென்றருமீதிருப்பாரெனக்கங்கையென்பாண்
முடிநடுவேறியிருந்தனள்வேனின்முதிர்விலத

னடியடைவாரெனச்சங்கரன்பாங்கரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடையேகுயிலேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (சு)

நின்போலிலரருளாளரென்றேசொலநின்கொழுந
னென்போனொருவன்மகன்பூங்கழுத்தினையீர்வலென்றே
யன்போர்சிறிதுமிலனாகப்போகவதற்கிசைந்து
பின்போய்விடாதுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (எ)

செச்சைமலர்புரைவானோடுமேனிதிறந்துகொண்டு
கச்சையரவொன்றசைத்துக்கபாலங்கரத்தெடுத்துப்
பச்சைமயிலனையார்மனைதோறும்படர்ந்திரக்கும்
பிச்சையொழிகென்றொருவார்த்தைசொல்லெம்பெரியம்மையே. ()

சோதிப்பதியன்றிவேறொருதெய்வந்தொழுதற்கில்லை
யோதிற்பிறரெனவச்சமுறாமலுயிர்களெல்லா
நீதிப்புதல்வர்களாயினவாதலினீகொள்கற்புப்
பேதிப்பதன்றுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கூ)

நின்னையநாயகனென்றிருப்பாய்நினைநீத்தகன்று
தன்னேரில்பூவணத்தேயன்றுபோய்ச்செய்ததன்மையெலாஞ்
சொன்னேனலேனினிநின்னோடொளிப்பதென்சொல்லுவன்யான்
பின்னேதெனக்குத்தருவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (க0)

நற்றவத்துன்னைப்பெறுமலைக்கென்னமுன்னல்கியுனைப்
பற்றறக்கொண்டதெலும்பேயணியும்பழமலைதான்
சற்றெனக்கையந்தராதுசொன்னும்மலைச்சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க்கென்னமுலைவிலைகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கக)

கற்றாரறிகுவர்மக்கடம்பேறெனக்கட்டுரைத்த
சொற்றானொருபெண்ணொழித்ததென்பாரொடுதொல்லுலகி
னற்றாண்மகற்பெறுகென்றாசிசொல்பவர்நாணவுனைப்
பெற்றான்மலையரையன்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கஉ)

கரியமிடறுடைப்பெம்மான்கரத்துழைக்கன்றொடுமோ
ரரியமுடியம்புலியோடுமேவிளையாடுகின்றாய்

தெரியவரியபதினாலுலகுமென்சிற்றிலென்பாய்
பெரியவளென்பதுனக்கேதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கங)

தண்ணாரிதழிபுனைவான்விழியிணைதம்மனைகள்
பண்ணாவழிக்குமென்றேநின்றிருமுகபங்கயத்திற்
கண்ணாயினருனக்கவ்வலைமாதுங்கலைமகளும்
பெண்ணாரமுதனையாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத்துறுபிணியேற்குமருந்துக்கென்றுன்னைவந்து
மெள்ளத்தொழவுந்திருமுலைப்பான்மெல்விரனுதியாற்
றெள்ளித்துளியளவாயினுந்தொட்டுத்தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங்கிள்ளைக்கும்பால்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே. ()

ஆறாத்துயர்கொண்டடியேன்சலிப்பவதுசெவியி
லேறாமலேயிருந்தாலென்செய்வேனெங்களீசற்கொரு
கூறாகியண்டமுதலாயிளமைகுலவுதவப்
பேறாகிவாழ்பவளேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே, (கசு)

நனைமாட்சிமென்கொன்றைத்தாரோன்றருமிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சிகொண்டுயிரெல்லாமளித்தருண்மேன்மையினான்
மனைமாட்சியெய்துமுனக்கேபெருங்கற்புமாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சியார்க்குண்டுலகீன்றகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடியவிலங்கலொருசிலையாக்கியநின்பதிமேற்
கொடியவநங்கன்சிலைபோயெடுத்துமுன்கொண்டெதிர்ந்த
வொடிவிலருஞ்சிலைச்செங்கரும்போசொல்லுனதுநடுப்
பிடியுளடங்கியதென்னிதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகுவீணையொடுபாடவந்தவப்பாமடந்தை
கண்டழுமாறுமதிவிரைபோலக்கவின்கனியும்
வெண்டலைமாலைகிடந்தொளிர்தோளிக்குவீங்குமுலைப்
பெண்டகைமாமணிநீகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (ககூ)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசை நாட்கள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்—புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்—ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

kesäkuu

33 Jamatkin aur pill ar St.
poest Mamtbalam